లాల్ & జాన్

గోడ దూకిన హంతకి

'సికిందర్'

జాన్ ఫోన్‌లో మాట్లాడి, రిసీవర్ పెట్టేసి, సిగరెట్ వెలిగించి లాల్ వైపు తిరిగి అన్నాడు: "కావేరి ఫైనాన్సింగ్ కంపెనీ ప్రొప్రయిటర్ మిస్టర్ జమునా రావు మాట్లాడాడు. అతని కుమారుడు కన్పించడం లేదట. ఉదయం పదకొండు గంటలకు ఆఫీసునుంచి వెళ్ళాడట. ఇప్పటివరకూ రాలేదు. బ్యాంకులో పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు అదృశ్యమైందట. ఈ కేసు తీసుకోమంటున్నాడు. నువ్వేమంటావు?"

లాల్ సూటిగా చూశాడు: "ఈ ఏజెన్సీ కేసులు ఫోన్ కాల్స్‌మీద తీసుకోదు."

"ఆ విషయం చెప్పాను. వెంటనే బయలుదేరి వస్తానన్నాడు. ఇంకా పూర్తి వివరాలు చెప్పలేదు కేసు తీసుకోవడానికి."

"వెల్ కుమారుడు కన్పించనంతమాత్రాన కంగారు పడవలసిన అవసరమేమిటి? డబ్బుతో పారిపోయి నాలుగు

రోజులు జల్సాగా గడిపి రావడం కొందరి హాబీ-"

"కావచ్చు. కానీ-కుమారుడికి వివాహమై ముచ్చటగా కాపురం చేస్తున్నాడట. దుర్వ్యసనాలు లేవు. మరి డబ్బుతో పారిపోవడంలోని ఆంతర్యం-"

"దుర్వ్యసనాలు లేకపోతే మరేదైనా కారణం లేని సంఘటన వుండదు."

"అవును. మొన్న మిస్ రీటా నున్నటి భుజాల్ని చుంబిస్తే నే కదా ఆమె చేతి వేళ్ళు అయిదూ నా చెంప మీద నాట్యం చేశాయి!"

లాల్ ముఖం ఎర్రబడింది: "యెప్పుడు? డామిట్, జాన్! నువ్వు గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌ని మర్చిపో! ఇలాగే కొనసాగితే ఇప్పుడే నీ గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌తో గోవా వెళ్ళిపో! నేను కాషాయ వస్త్రాలు ధరించి హరిద్వార్-"

ద్వారం దగ్గర అలికిడయింది.

జాన్ వెనక్కి తిరిగిచూసి, "కమిన్" అన్నాడు.

సుమారు అరవై ఏళ్ళు వయసుగల వ్యక్తి లోనికి వచ్చాడు.

సాయంత్రం 5 గంటలై వాతావరణం చల్లబడ్డా, అతని దేహమంతా విపరీతంగా చెమట పడుతోంది. తల మీద చాలావరకు వెంట్రుకలు లేవు. గోధుమ రంగు కళ్ళలో ఆందోళన వుంది. అంత వయసులోనూ అతను తెల్లటి ప్యాంట్, షర్టులో ఆరోగ్యంగా వున్నాడు.

అతను వచ్చి టేబిల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు.

"మిస్టర్ లాల్, మీమీద విశ్వాసంతో మీ సహాయం కోరుతున్నాను. సాధారణంగా ఏదైనా విపత్కర పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు ప్రజలు పోలీసుల దగ్గరికే వెళ్తారు. దానివల్ల అంతరంగమంతా బహిరంగ మవుతుందనీ,

పుకార్లు బయలుదేరుతాయనీ, ప్రచారం జరుగుతుందనీ విస్మరిస్తున్నారు. డిటెక్టివ్‌లు అందుబాటులో వుండి, వారి సేవల్ని వినియోగించుకోనకపోవడం మూర్ఖత్వం.

"నేను ప్రచారాన్ని సహించను. ఎలాటి సమస్య అయినా గుట్టుచప్పుడు కాకుండా సమసి పోవాలి. అందుకు పోలీసు జోక్యం వుండకూడదు. అందుకే మీ దగ్గరకొచ్చాను.

"నా మాటలవల్ల నా సమస్య ఎంత రహస్యంగా వుండాలో అర్థమైందనుకుంటాను?"

లాల్ తలూపాడు.

"అర్థమైంది. అయితే ఒక విషయం; ఈ దేశంలో ఇంకా డిటెక్టివ్‌లకు ఆదరణ లేదు. వున్న కొద్ది ఏజెన్సీలు సామాన్యుల అందుబాటులో లేవు. అధిక లాభాపేక్షతో మీలాటి ధనికులకే పరిమితమయ్యాయి. అఫ్‌కోర్స్, ప్రచారం జరిగేది కూడా మీలాటి ధనికులకే. ధనికులైనా, సామాన్యులైనా, రహస్యాలు దాచడంలో మాది అందవేసిన చేయి. మీరిక నిస్సందేహంగా సమస్య ఏమిటో చెప్పండి."

జమునారావ్ భారంగా నిట్టూర్చి, గొంతు సవరించుకుని అన్నాడు: "మిస్టర్ లాల్, ఇందాక ఫోన్‌లో జాన్‌కు విషయం చెప్పాను. ఈ వ్యవహారంలో పోలీసు జోక్యం అనవసరం. ఎంతో అవసరమనుకుంటే తప్ప వాళ్ళ సహాయం కోరకండి!

"మీరు బాగా ఆలోచించి, ఈ వ్యవహారంలో వాళ్ళెక్కడ అడుగు పెట్టాలో సరిగ్గా అక్కడే పెట్టనివ్వండి.

"ఈ వుదయం నా కుమారుడు దేవరాజ్ బ్యాంకు

నుండి పాతికవేలు డ్రా చేసుకొని ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయాడు. ఇంతవరకు జాడలేదు. ఏం జరిగిందో నాకంతు బట్టడంలేదు. చెక్కు నేనే వ్రాసిచ్చాను. అతను తరచు బ్యాంకునుండి డబ్బు తెస్తుంటాడు. కానీ ఎన్నడూ ఇలా జరగలేదు.

"మిస్టర్ లాల్, నాకో భయంకరమైన అనుమానం వుంది. దేవరాజ్ డబ్బుతో అలా అదృశ్యమైయ్యాడం చే ఏదో కీడు జరిగింది! రోజులు బాగా లేవు. పట్టపగలే సిటీలో దోపిడీలు జరుగుతున్నాయి. ఒకవేళ దేవరాజ్ ని ఎవరైనా...."

"అతను బ్యాంక్ కు నడిచివెళ్ళాడా?"

"స్కూటర్ మీద వెళ్ళాడు. మా ఆఫీసు గన్ ఫౌండ్రీలో వుంది. బ్యాంకు తిలక్ రోడ్ లో వుంది. అతను వెళ్ళిన గంటవరకూ తిరిగి రాకపోతే బ్యాంక్ కు ఫోన్ చేశాను. అరగంట క్రితమే వెళ్ళిపోయాడని వాళ్ళు చెప్పారు. మరో అరగంట నేను ఎదురు చూశాను. రాలేదు. నాకు కంగారు ఎక్కువై బ్యాంక్ కు మనిషిని పంపాను. స్కూటర్ అక్కడే తాళంవేసి వుంది. కానీ ముందు టైరులో గాలిలేదు. నా మనిషి డూప్లికేట్ తాళం తీసికెళ్ళి గాలి నింపుకొని తెచ్చాడు."

"గాలి మళ్ళీ లీక్ అయిందా?"

"లేదు. ఏమాత్రం తగ్గలేదు ఇంతవరకూ."

"అంటే పంక్చర్ కాలేదన్నమాట. ఇంకా చెప్పండి."

"స్కూటర్ లో గాలిపోతే, దేవరాజ్ ఎవర్నో లిఫ్ట్ అడిగితే, అయిదు నిమిషాల్లో ఆఫీసు చేరుకోవాలి. కానీ, ఇప్పుడు సాయంత్రం అయిదు గంటలవుతున్నా జాడలేదు!

"ఒకవేళ అత్యవసరంగా ఎక్కడికైనా వెళ్తే ఫోన్ చేస్తాడు. ఇప్పటివరకూ చెయ్యలేదంటే ఏదో ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నాడనే నమ్ముతున్నాను. నాకు తెలిసినంతవరకు అతనెక్కడెక్కడికి వెళ్తాడో అన్నిచోట్లా కబురుచేశాను. ఫలితం లేదు."

"ఒకవేళ ఊరు విడిచి వెళ్ళాడేమో?" లాల్ అడిగాడు.

"ఆ అవసరం అతనికి లేదు. దేవరాజ్ యే పనిచేసినా నాతో చెప్పి చేస్తాడు."

"మీరు పాతిక వేలు యే అవసరానికి చెక్కు వ్రాశారు?"

"డబ్బు మా క్లయంట్‌కు ఇవ్వడానికి."

"డబ్బు చెక్కు రూపంలో మీ క్లయంట్‌కు ఎందుకివ్వకూడదు?"

"మా కంపెనీ ఫార్మలిటీస్‌తో మీ కనవసరం. నేనో అవసరానికి చెక్కు వ్రాసినా దేవరాజ్ ఆ డబ్బుతో అదృశ్యమయ్యాడు. అతను దుండగుల చేతిలో పడ్డాడనే నమ్ముతున్నాను. డబ్బుపోతే ఫరవాలేదు—దేవరాజ్ క్షేమంగా తిరిగి రావాలి. ఇందులో పోలీసు జోక్యం లేకుండా మీ ఇద్దరూ అతన్ని సురక్షితంగా రప్పించగలరా?"

"అతను దుండగుల చేతుల్లో పడ్డాడని మీరెందుకనుకుంటున్నారు?"

"పంక్చర్ కాకుండా స్కూటర్‌లో గాలిపోవడమన్నది చాలా అరుదైన విషయం. దేవరాజ్‌ని కనిపెట్టుకున్న మనుషులెవరో స్కూటర్‌లో గాలి తీసేసివుండాలి. ఆ విధంగా దేవరాజ్ డబ్బుతో వచ్చాక, స్కూటర్‌ని

చూసి లిఫ్టు అడిగే పరిస్థితిని కల్పించారు. తమ వాహనంలో లిఫ్టు ఇచ్చి, అతన్ని బెదిరించి ఎక్కడికో తీసికెళ్ళి డబ్బు దోచుకున్నారు—"

"డబ్బు దోచుకొని వదిలేస్తారు." జాన్ అన్నాడు.

"అవును....అవును! నిర్బంధించేందు క్కారణాల్లేవు! వాళ్ళ క్కావల్సింది డబ్బు! అది తీసుకొని వదిలేస్తారు. మరి దేవరాజ్ ఎందుకు తిరిగి రాలేదు?"

"దేవరాజ్ వ్యాపకాలేమిటి?"

"బిజినెస్ తప్ప మరో వ్యాపకం లేదు. పెళ్ళయి సంవత్సర మవుతోంది. బిజినెస్, భార్య తప్ప ఇంకెందులోనూ ఇంట్రెస్టు లేదు."

"పెళ్ళికి పూర్వం? ఎప్పుడైనా డబ్బుతో విహార యాత్రలకి వెళ్ళాడా?"

"మీరు నమ్మండి—నమ్మకపోండి. పుట్టి పెరిగినప్పటి నుంచి ఈ సిటీ లిమిట్స్ దాటి ఎరుగడు!"

"భార్యతో అన్యోన్యంగా వుంటాడా? ఈ మధ్య మనస్పర్థలేవైనా వచ్చాయా?"

"దేవరాజ్ ఎంత సున్నిత మనస్త్వంగలవాడో, సరస్వతి అంతకు రెట్టింపు. ఎన్నడూ కలహాలు లేవు."

"సరే, మేం రహస్యంగా దర్యాప్తుచేసి మీ కుమారుడి ఆచూకీ తెలుసుకుంటాం. మీ రతని ఫోటో ఒకటి పంపండి. అలాగే మీ ఇంటి అడ్రసు, ఫోన్ నెంబర్ కూడా ఇచ్చి వెళ్ళండి."

రావ్ గబగబ పాడ్ మీద వ్రాశాడు.

"మీ ఇంట్లో ఇంకెవరున్నారు?"

"నా రెండవ కుమారుడు నరేంద్ర. బి. యే. ఫైనలియర్ చదువుతున్నాడు."

"అంటే— మొత్తం నలుగురన్నమాట."

"అవును." రావ్ అన్నాడు లేచి నిలబడి. "మిస్టర్ లాల్, నేనెంత ఆందోళన చెందుతున్నానో మీరు చూస్తూనే వున్నారు. ఇక సరస్వతి విషయం వూహించండి! ఆమెని చూస్తే ఎలా—ఎలా ఓదార్చాలో తోచక నా గుండె—"

"మిస్టర్ రావ్, అనవసరంగా కంగారు పడకండి. దేవరాజ్‌కు యేమీ కాలేదు. డబ్బివ్వడానికి యెదురు తిరిగితే తప్ప అతనికి ప్రాణాపాయం లేదు. మీరు చెప్పిన విషయాల్నిబట్టి అతని స్వభావాన్ని అంచనా వేశాను. దేవరాజ్‌కు ధైర్యసాహసాలు లేవు. అవునా?"

"అవును."

"అయితే అతనికి ప్రాణాపాయం లేదు!" అన్నాడు లాల్.

2

రాత్రి యెనిమిది గంటలకు జాన్ తిరిగి వచ్చాడు.

లాల్ అతన్ని చూసి, "సక్సెస్?" అనడిగాడు.

జాన్ అడ్డంగా తలూపాడు, "నో! ఈ వ్యవహారం అంత సులువుగా సక్సెస్ అయ్యేది గాదు. దేవరాజ్ అదృశ్యం అంతుపట్టకుండా వుంది."

"షూట్ యువర్ స్టోరీ!"

"వెల్, దేవరాజ్ వుదయం పదకొండు గంటలకు ఆఫీసునుండి స్కూటరుమీద బయలుదేరాడు. ఈ రోజు కూడా అతను ఆఫీసుకు మామూలుగానే స్కూటరుమీద పదిగంటలకు వచ్చాడు. జమునారావ్ పదిన్నరకు కార్లో వచ్చాడు. బ్యాంకు పని చూసేందుకొక మనిషి వున్నాడు. పేరు రాజన్.

"ఈ రోజు అతను సెలవు పెట్టాడు. డబ్బు వెయ్యడమూ, తియ్యడమూ, ఇతర వ్యవహారాలు అన్నీ అతనే నమ్మకంగా చూస్తున్నాడు. అయినా దేవరాజ్ అతని వ్యవహారాల్లో తరచు జోక్యం చేసుకుంటున్నాడు. ఒక్కోసారి రాజన్‌కు బదులు అతనే బ్యాంక్‌కు వెళుతుంటాడు. కారణమేమీ లేదు—ఆఫీసులో ఇతర ఉద్యోగుల పనుల్లో కూడా జోక్యం చేసుకోవడం అతని అలవాటు. పైపెచ్చు విమల విషయంలో మరీ ఎక్కువ. ఆమెతో రొమాన్స్ ఏమీ లేదు. అనాథ కావడంవల్ల తనపట్ల అతనికి చాలా శ్రద్ధ అని విమల స్వయంగా చెప్పింది.

"ఇక—జమునారావ్ సంతకం చేసిన పాతిక వేల రూపాయల చెక్కుతో దేవరాజ్ బ్యాంకి కెళ్ళాడు. అతని చేతిలో బ్రీఫ్ కేసు వుంది. తిలక్ రోడ్‌లోని అగర్వాల్ బ్యాంక్‌లో అకౌంట్ వుంది. బ్యాంక్ ముందు స్కూటరు దిగి అతను లోనికెళ్ళాడు.

"బ్యాంకు దర్వాను కథనం ప్రకారం అతను లోని కెళ్ళిన రెండు నిమిషాల తర్వాత ఒక కారు వచ్చి ఆగింది-గ్రీన్ ఫియట్. అందులో ఒక అందమైన యువతి గులాబీ రంగు చీర ధరించి, తలకు పెద్ద కొప్పు పెట్టుకొని, పెదవులకి లిప్‌స్టిక్‌తో, చేతికి రిస్టువాచీతో, చెవులకు పెద్ద పెద్ద రింగులతో హుందాగా కూర్చొని, తేనె రంగు కళ్ళతో మిక్కిలి సొగసుగా, ఆకర్షణీయంగా—"

"చాలు, చాలు! అసలు విషయం చెప్పు."

"జాన్ విసుక్కుని అన్నాడు: "బ్యాంకు ముందు కారాపి ఆ యువతి దేవరాజ్ స్కూటర్ మీద చూపులు సారించింది. ఆ స్కూటర్ గాక అక్కడ చాలా వాహనాలున్నాయి. కానీ ఆమె దేవరాజ్ స్కూటర్ నే

కాసేపు తదేకంగా చూసింది. దర్వాను ఆమెనే జాగ్రత్తగా గమనించసాగాడు. ఆమె కారు దిగి యెదురుగా వున్న షాపింగ్ కాంప్లెక్స్‌లో కెళ్ళింది. ఆమె వెళ్ళిన అయిదు నిమిషాల వరకు తిరిగి రాకపోతే దర్వాన్ ఆమె గురించి మర్చిపోయేవాడు.

"పది నిమిషాల తర్వాత దేవరాజ్ బ్రీఫ్ కేసుతో బయటకు రాగానే ఆ యువతి చకచక కారు దగ్గరికి నడిచివచ్చింది. ఆమె చేతిలో యేమీ లేదు. దర్వాన్ దేవరాజ్‌ను బాగా గుర్తుపడతాడు. అతనెవరో తెలుసు. దేవరాజ్ స్కూటర్ దగ్గర కెళ్ళి తాళం తీసి స్టార్టు చేశాడు. కాని ముందు టైరులో గాలిలేదు.

"అతను కంగారుగా అటూ ఇటూ చూశాడు. ఆ తర్వాత విసుక్కుంటూ స్కూటర్ని ఓ తాపు తన్ని, తాళంవేసి రోడ్డు కేసి నడిచాడు.

"అప్పటికే రోడ్డుమీద వున్న గ్రీన్ ఫియట్‌లో ఆ యువతి కూర్చొని స్టార్టు చెయ్యడానికి సిద్ధంగా వుంది. ఆమె అప్రయత్నంగా తల తిప్పి దేవరాజ్‌ను చూసి యేదో మాట్లాడింది. దేవరాజ్ తలూపి, యేదో చెప్పి, అవతలి డోరు తెరచి ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. కారు స్టార్టయి వెళ్ళిపోయింది."

"ఆ తర్వాత?"

"ఆ కారులోనే దేవరాజ్ అదృశ్యమయ్యాడు. దర్వాను దాని నెంబరు చెప్పలేక పోతున్నాడు. ఇప్పుడా కారును పట్టుకోవడం యెవరి తరమూ గాదు. అయితే నాకో అనుమానం కల్గింది. ఆ కార్లో వచ్చిన యువతి దేవరాజ్ కదలికల్ని కనిపెట్టి, యే కుర్రాడి సహాయంతోనో స్కూటర్‌లో గాలి తీయించేసింది. ఇక ఆమె

యెలా వుంటుందో వర్ణించాను-ఆ అలంకరణ దేవరాజ్‌ని ఆకర్షించడానికే. చాలా సులువుగా అతన్ని గద్దలా తన్నుకుపోయింది.

"అయితే, అసలు దేవరాజ్ డబ్బు కోసం బ్యాంక్ కెళ్ళాడని ఆమె కెలా తెలుసు? ఆమె కారాపిన మరు క్షణం దేవరాజ్ స్కూటర్‌పైన చూపులు యెందుకు సారించింది? ఆ స్కూటర్ యజమాని డబ్బు వేయడానికి గాక, తీసుకోవడానికి వచ్చాడని ఎలా నమ్మింది?

"ఆమె మనుషు లెవరైనా బ్యాంకులో ప్రవేశించి, దేవరాజ్ డబ్బు డ్రా చేస్తున్నాడని తెలుసుకొని, స్కూటర్‌లో గాలి తీసేసి ట్రాప్‌లో పడేశారా? కానీ అందుకావకాశం లేదు."

"మరి దేవరాజ్ డబ్బుతో వస్తున్నట్లు ఆమె కెలా తెలిసింది? ముందే తెలుసా? యెలా? ఆఫీసునుంచి ఆ విషయం లీక్ అయిందా? యెవరు చేశారు? ఇలా ఆలోచిస్తే నాకొకే ఒక్క అవకాశం కన్పించింది...."

"యేమిటది?"

"రాజన్ ఈ రోజు సెలవుమీద వున్నాడు. ఆరోగ్యం బాగాలేదని వుదయం లెటర్ పంపాడు—ఒకరోజు సెలవుకోసం. ఈ సెలవు దేవరాజ్‌ని కిడ్నాప్ చెయ్యడానికే కల్పించుకున్నాడని నా అనుమానం. అతనికి ఆఫీసు వ్యవహారాలు బాగా తెలుసు. ఈ రోజు కంపెనీ ఒకానొక క్లయంట్‌కు పాతికవేలు చెల్లిస్తుందని అతనికి తెలిసివుండాలి. ఆ డబ్బు కాజెయ్యడానికి ఈ ప్లాను వేశాడు. డబ్బు బ్యాంకులో వుంది. తను సెలవుమీద వుంటే దేవరాజ్ వెళ్ళి డ్రా చేస్తాడు.

"తను అజ్ఞాతంగా వుండి దేవరాజ్‌ను కిడ్నాప్ చెయ్యడానికి ఎవరైనా నియమిస్తే అనుమానం అతని మీదకు రాదు. అందుకే ఆ గ్రీన్ ఫియట్ యువతిని ఈ పనికి యెన్నుకున్నాడు. అతని సూచనల మేరకు ఆమె బ్యాంక్ కెళ్ళి రాజన్ చెప్పిన నెంబర్ గల స్కూటర్‌ను అక్కడ చూసి-కాంప్లెక్స్‌లో కెళ్ళి కాస్సేపు గడిపి వచ్చింది. ఈలోపు రాజన్ నియమించిన కుర్రాడు గాలి తీసేశాడు. దేవరాజ్ డబ్బుతో బయటకొచ్చి, స్కూటర్ సితిని గమనించి నేరుగా ఆమె వలలో అడుగు పెట్టాడు. ఆమె అతన్ని కార్లో యెక్కడో తీసుకెళ్ళి బెదిరించి డబ్బు లాక్కొని వుంటుంది."

లాల్ సాలోచనగా తలూపాడు.

జాన్ మళ్ళీ అన్నాడు: "ఈ సంఘటనకు ఇంతకంటే మరో ఎక్స్‌ప్లనేషన్ వుండదు. వెంటనే నేను రావ్ ఇచ్చిన అడ్రసుతో రాజన్ ఇంటికి వెళ్ళాను. అతనక్కడే వున్నాడు. అతనికి నిజంగా ఆరోగ్యం బాగాలేదు - నూటనాలుగు టెంపరేచర్‌తో మూలుగుతూ పడుకున్నాడు. దాంతో నా వ్యూహం తల్లక్రిందులై యేం చేయాలో తోచక యిలా వచ్చాను."

జాన్ చెప్పడం ముగించి, తల పట్టుకుని కూర్చున్నాడు.

లాల్ భుజా లెగరేశాడు: "అలా నిరాశపడకు! రావ్‌కు ఫోన్ చేసి అతనికి తెలిసినవాళ్ళలో ఎవరికైనా గ్రీన్ ఫియట్ వుందేమో కనుక్కో!"

"దేనికి? వాళ్ళలో యెవరికైనా ఈ కిడ్నాప్‌తో సంబంధం వుందా?"

"నాకో సందేహం వుంది తర్వాత చెప్తాను."

జాన్ చక చక నెంబర్ డయల్ చేసి, రావ్‌తో

రెండు నిమిషాలు మాట్లాడి, డిస్కనెక్టు చేశాడు.

"అతనికి తెలిసిన వాళ్ళలో గాని దేవరాజ్ కు తెలిసినవాళ్ళలో గాని- మొత్తం కుటుంబానికి తెలిసిన వాళ్ళలో గాని-యెవరికీ గ్రీన్ ఫియట్ లేదు."

లాల్ అడ్డంగా తలూపాడు.

"నో, ఇందులో ఒక మర్మం వుంది. దేవరాజ్ కు తెలిసిన వ్యక్తి యెవరికో గ్రీన్ ఫియట్ వుంది! లేకపోతే అతనికి తనంతటతాను అదృశ్యమయ్యే వీలుండదు!"

"ఏమిటీ!" జాన్ నోరు తెరిచాడు, "దేవరాజ్ తనకు తానుగా మాయమయ్యాడా?"

"అవును. మనం సమస్యను ఒకే దృష్టికోణంనుంచీ చూస్తున్నాం. దేవరాజ్ దుండగులచేత అపహరించబడ్డాడని అనుకొంటున్నాం గానీ- అతనే స్వయంగా బుద్ధిపూర్వకంగా అదృశ్యమయ్యాడని యెందుకనుకో కూడదు?"

"అనుకోవచ్చు-కానీ ఆధారాలు?"

"ఎన్ని కావాలి? కావల్సినన్ని వున్నాయి! ఒకవేళ అతను నిజంగా అపహరించబడివుంటే, అతనికి లిఫ్ట్ ఇచ్చిన స్త్రీ కారుని అతని ఆఫీసురోడ్డులో గాక, మరో దారిలో డ్రైవ్ చేస్తే దేవరాజ్ యేం చేస్తాడు? ఆమెను కారాపమని చెప్పి దిగిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఆ క్షణంలో ఆమె రివాల్వర్ తో బెదిరించిందనుకుందాం. అప్పుడతను కేవలం ఒక స్త్రీకి భయపడి కూర్చోకుండా ప్రతిఘటించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

నడిరోడ్డుమీద రివాల్వర్ కాల్చే ధైర్యం ఆమె చెయ్యదు గనుక, ఒక చేత్తో డ్రైవింగ్ చేస్తున్న ఆమె చేతిలోంచి రివాల్వర్ లాక్కోవడం కష్టం కాదు. ఒక

వేళ ఆమె రివాల్వర్ తో గాకుండా అందచందాలతో అతన్ని లొంగదీసుకోవాలనుకుంటే, దేవరాజ్ విషయంలో విఫలమవుతుంది. దేవరాజ్ అలాంటి ఆకర్షణలకి లొంగే స్వభావం గలవాడు కాదు. పైగా పెళ్ళయిన వాడు.

“ఈ రెండూ గాకుండా, కారు కొంత దూరం వెళ్ళాక కొందరు దుండగులు ఆ స్త్రీకి సహాయంగా కారెక్కి బెదిరిస్తే ఏమీ చెయ్యలేడు. వారతన్ని ఏ మారుమూలలకో తీసుకెళ్ళి డబ్బు లాక్కొని వదిలేస్తారు. తమ ఆనవాల గురించీ, కారు నెంబరు గురించీ దేవరాజ్ పోలీసులకి చెప్తాడని వాళ్ళకు భయం లేదు. కారుకు తగిలించుకున్నవి దొంగ నెంబరు ప్లేట్లు. ఆనవాలు పోలీసులకు చెప్పినంతమాత్రాన పట్టుబడరు. ఇదేమీ పల్లెటూరు కాదు. పోలీసు రికార్డుల్లో వాళ్ళ ఫోటో లుండకపోవచ్చు. వాళ్లు ఈ సిటీకి చెందినవాళ్లని గ్యారంటీ లేదు-ఈమధ్య ఇక్కడ ఇంటర్ స్టేట్ దొంగలెక్కువయ్యారు.”

“మరి ఈ మూడవ అవకాశం అతను నిజంగా అపహరించబడ్డాడని తెలియజేస్తోంది కదా?” జాన్ అడిగాడు.

“నిజంగా అపహరించబడి వుంటే దుండగులు వదిలేశాక ఎందుకు తిరిగిరాలేదు? వాళ్ళు నిర్బంధించేందుకు కారణాల్లేవు. ధైర్యసాహసాలులేని దేవరాజ్ వాళ్ళతో తలబడి ప్రాణాలు పోగొట్టుకునే ప్రసక్తే లేదు. ఈ విషయాలన్నీ అలా వుంచితే అసలు దేవరాజ్ డబ్బు తీయడానికే బ్యాంక్ కు వెళ్తున్నట్లు దొంగలకు యెలా తెలిసిందన్నది చాలా ముఖ్యమైన ప్రశ్న. ఆఫీసునుంచి లీక్ కాలేదు. రాజన్ ఈ వ్యవహారంలో పూర్తిగా నిర్దోషి. అయితే దోషి యెవరు? సిల్లీ ప్రశ్న. అసలు

నేరం జరగనిదే దోషి యెవరేమిటి!

"జాన్ జాగ్రత్తగా ఆలోచించు. దేవరాజ్ బ్యాంక్‌కు చేరుకున్న రెండు నిమిషాలకు గ్రీన్ ఫియట్ వచ్చిందని దర్వాన్ చెప్పాడన్నావు. అంటే, ఆమె వెంటాడుతూ వచ్చిందన్నమాట. కాబట్టి అతను డబ్బు కోసం బ్యాంక్‌కెళ్తున్నట్లు ఆమెకు ముందే తెలుసు. ఎలా తెలుసు? దేవరాజ్ ఆమెకు చెప్పాడు కాబట్టి!

"ఏ బ్లాక్ మెయిల్ లోనో, లేక మరే అవసరానికో అతనికి డబ్బు అవసరమై ఈ పథకం అల్లాడు. గ్రీన్ ఫియట్ యువతి అతని స్నేహితురాలు. ఆమె రావ్‌కు తెలియక పోవచ్చు. దేవరాజ్ సూచనల ప్రకారం అతన్ని వెంటాడుతూవచ్చి, ఆమె బ్యాంక్ దర్వాన్ దృష్టినాకర్షించి ఆ తర్వాత యే కుర్రాడిచేతనో స్కూటర్‌లో గాలి తీయించేసి, దేవరాజ్ కోసం యెదురుచూడసాగింది.

"దేవరాజ్ డబ్బుతో వచ్చి స్కూటర్ దగ్గర కాస్సేపు నటించి, ఫియట్ దగ్గరికి వెళ్తూ ఆమె లిఫ్ట్ కావాలా అని అడగడంతో యెక్కి కూర్చున్నాడు. ఇదంతా దర్వాన్ చక్కగా చూశాడు.

"కాబట్టి జాన్ అతను సృష్టించిన ఈ ఫేక్ కిడ్నాప్ అసలు వ్యవహారం బయటపడకుండా ముసుగు కప్పుతుంది. నీ అభిప్రాయ మేమిటి?"

"దేవరాజ్ ఇలాటి దుశ్చర్యలకి పాల్పడడని నా నమ్మకం. అతని కారెక్టర్ చాలా మంచిదని ఆఫీసులో అంతా చెప్పారు."

"బ్లాక్ మెయిల్‌లో ఇరుక్కోడానికి చెడ్డ క్యారెక్టర్ అవసరం లేదు. మంచివాళ్ళుకూడా సవాలక్ష కారణాలతో ఇరుక్కుంటారు. దేవరాజ్ బ్లాక్ మెయిల్‌లో

ఇరుక్కున్నాడని చెప్పలేను. ఇంకేదైనా అవసరానికి డబ్బు కూడ బెట్టవచ్చు. మొత్తానికి అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా అదృశ్యమయ్యాడని చెప్పగలను."

"అయితే ఈ కేసు రావ్ కి వివరించి వదులుకోవడం తప్ప చేసేదేమీ లేదు."

"రావ్ కు ఇప్పుడేమీ చెప్పకూడదు. దేవరాజ్ తిరిగి వచ్చేవరకు మన పరిశోధన కొనసాగుతుంది. అతని అదృశ్యంలోని అంతర్యం తెలుసుకునే బాధ్యత చట్టం శ్రేయస్సు దృష్ట్యా మనకు వుంది."

"అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?"

"దేవరాజ్ భార్యను కలుసుకొని ఈ కేసును మరో కోణంనుంచి నరుక్కురావాలి, పద!" అన్నాడు లాల్.

3

సరస్వతికి పాతికేళ్ళుంటాయి. మామూలు విగ్రహం. ఆధునిక అలంకరణాల మోజులో సహజ సౌందర్యాన్ని కృత్రిమంగా మార్చేస్తూ జానెడు జడలు కన్పిస్తున్న ఈ రోజుల్లో, సరస్వతి గజం పొడవు శిరోజాల్ని చూసి జాన్ గుండెలో అలజడి రేగింది. ఆమె గుండ్రటి నల్లటి కళ్ళు, పల్చటి యెర్రని పెదవులు, పొడవాటి సన్నటి ముక్కు, నున్నటి తెల్లని చెక్కిళ్ళు - ఇవన్నీ ఇదివరకటి ఆకర్షణ కోల్పోయి వెలవెల బోతున్నాయి.

డిటెక్టివ్‌లు తామెవరో చెప్పాక ఆమె ఆశ్చర్య పడింది.

"ఆయనకోసం గాలిస్తున్నట్లు మామయ్య ఇందాక ఫోన్ చేసి చెప్పారు." అందామె దుఃఖంతో పూడుకపోయిన స్వరంతో. "ఎన్నడూ ఇలా జరగలేదు. నాకేమీ అర్థం గావడంలేదు! ఆయన క్షేమంగో-నాకు చాలా -

నిజంగా మీరు ఆయన్ని దొంగల బారినుండి క్షేమంగా తప్పిస్తారా!"

లాల్ ఆమెను పరీక్షగా చూసి పలికాడు: "చూడండి సరస్వతి, నేను నిష్కపటంగా మీ భర్త గురించి కొన్ని వాస్తవాలు చెప్తాను. మీరు కూడా యేదీ దాచకుండా మనసు విప్పి కొన్ని విషయాలు చెప్పాలి. మేము కొన్ని కారణాలవలన మీ భర్తను ఎవరూ అపహరించలేదనీ, ఆయనే స్వయంగా అదృశ్యమయ్యారని నిశ్చయానికొచ్చాం. కాబట్టి మీరు దిగులుపడకండి. ఆయన ప్రమాదంలోకి వెళ్ళలేదు. మీ భర్త వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలను పరిక్షించుకోవడానికో, లేక మరే అవసరానికో, లేక భవిష్యత్ పట్ల భయాందోళనల వల్లనో - డబ్బును సమకూర్చుకోవాలనుకున్నారు.

"కాబట్టి ఆయన మరొకరి సహాయంతో డబ్బుతో మాయమయ్యారు. డబ్బు వదిలించుకుని యేదో క్షణాన తిరిగి వచ్చేస్తారు...."

"ఓహ్, ఆయనలా చెయ్యరు! మా భవిష్యత్తుకి ప్రమాదం లేదు!" అంది సరస్వతి.

"అవును, ఆర్థికంగా మీ భవిష్యత్తుకు ప్రమాదం లేదు. మీ మామయ్య గడించిన ఈ ఆస్తి కొన్ని తరాల వరకు తరగదు. అయితే-సాంఘికంగా మీ భవిష్యత్తు మాటేమిటి? మీ భర్త ఏ నీతి బాహ్య కలాపాల్లోనో పాల్గొని సమాజంలో విలువ కోల్పోయే పరిస్థితి ఏర్పడితే ఏమవుతుంది?"

సరస్వతి లాల్ని కోపంగా చూసి అర్చింది.

"మీరు పిచ్చిగా మాట్లాడుతున్నారు! మీరిక్కడికొచ్చింది ఆయన నీతిమాలిన వాడని నన్ను నమ్మించ

డానికా?"

లాల్ చెంపలు రుద్దుకొని ఇబ్బందిగా చూశాడు.

"మీ భర్తమీద మీకున్న నమ్మకాల్ని వక్రమార్గం పట్టించడానికి మేము రాలేదు. మాకు కొన్ని సందేహాలున్నాయి. వాటిని తీర్చుకుని పైకి కన్పించే మీ భర్త వ్యవహారంలో అసలు మర్మం తెలుసుకోవడానికి వచ్చాం. అందుకు మీ సహకారం అవసరం."

"ఏమిటి మీ సందేహాలు?"

"ఈమధ్య మీ భర్త ప్రవర్తన యెలా వుంటోంది?"

"అందులో మార్పేమీ లేదు."

"ఆయన యేకాంతంగా ఆలోచనలతో గడుపుతుండే వారా?"

"మీ ప్రశ్న నా కర్థంగాలేదు. ఆలోచన లెవరి కుండవు?"

"అందరికీ వుంటాయి. ఆలోచిస్తున్నప్పుడు మనిషి హావభావాల్నిబట్టి అతనున్న పరిస్థితిని పసిగట్టవచ్చు."

"అంటే!?....ఆయన ఏకాంతంలో దీర్ఘాలోచనలతో గడుపుతూ పథకం తయారుచేసి డబ్బుతో పారిపోయాడంటున్నారా? మీ రాయన్ను పట్టుకొని దొంగనుచెయ్యాలనుకుంటున్నారా? మీ ప్రశ్నలకు జవాబులివ్వను. ప్లీజ్ వెళ్ళిపొండి!"

"అయితే మీ భర్త యెప్పటికీ తిరిగిరారు!"

"ఎందుకు రారు?"

"ఆయన డబ్బు తీసుకొని మరో యువతితో పారిపోయారు. ఆమెకో కారు వుంది. గ్రీన్ ఫియట్. ఆమె మీకంటే చాలా అందంగా వుంటుంది. మీ భర్త ఆమె ఆకర్షణలో పడ్డాడు. ఇక మీ అవసరం లేదు."

ఆమె కాస్సేపు సబురాలైంది.

లాల్ నవ్వాడు. "ఇవి కూడా పిచ్చి మాటలను కుంటున్నారా? సహనం వహిస్తే అన్నీ రుజువవుతాయి. మీ భర్త ఒక యువతితో గ్రీన్ థియేటర్‌లో వెళ్ళాడని సాక్ష్యం వుంది. ఆయన్ని యెవరూ డబ్బుకోసం అపహరించలేరు.

జాన్ ఆమె ముఖంలో మార్పులు గమనిస్తున్నాడు.

"అయితే.... ప్రతి రోజు ఫోన్ కాల్ రావడం, ఆయనదోలా కన్పించడం .... ఇందుకే నన్నమాట!" అందామె నిస్సహాయంగా చూస్తూ.

లాల్ ఆమె మాటలు విని జాన్‌ని చూశాడు. జాన్ తృప్తిగా తలాడించాడు.

"వెరీవెల్, సరస్వతి! ఇప్పుడు చెప్పండి: ఆయనకు రోజూ ఫోన్ కాల్స్ వస్తున్నాయా?"

"అవును!"

"ఏ సమయంలో?"

"ఆఫీసునుంచి వచ్చాక-సాయంత్రం ఆరుగంటలకు."

"ఎన్నిరోజులనుంచి?"

"నాలుగురోజులనుంచి-మొదటి రెండురోజులు నేను పట్టించుకోలేదు. నిన్న, మొన్న నాకేదో అనుమానం కల్గింది. సరిగ్గా ఆ సమయానికి ఫోన్ రావడం, రిసీవర్ నేనందుకోకుండా ఆయన తీసుకోవడం, నన్ను బయట కెళ్ళమని చెప్పి ఫోన్‌లో మాట్లాడ్డం-ఆ తర్వాత-"

"ఆ తర్వాత?"

"విసుక్కోవడం-తిట్టుకోవడం - నాకు పిచ్చెక్కేలా వుండేది!"

"ఏమని తిట్టుకునేవారు? ఎవరి పేర్లు ఉచ్చరించే

వారు?"

"పేర్లు పలకలేదు. ఇంగ్లీషులో, హిందీలో తిట్టేవారు ఆయనకు తెలుగులో తిట్టురావు."

"బాస్టర్డు, బేవకూఫ్, బద్మాష్ .... ఇలాంటివేనా?" జాన్ అడిగాడు.

"అవును. మగవాడ్ని తిడుతున్నట్టే వుండేవి. మరి మీరా యువతి గురించి చెప్పేదేమిటో నాకర్థంగావడం లేదు."

లాల్ నవ్వాడు, "వదిలేయండి ఆమె మీ భర్త శ్రేయోభిలాషి తప్ప మరేమీ కాదు. మీకు తెలిసిన వాళ్ళలో గ్రీన్ ఫియట్ యెవరికుందో చెప్పగలరా?"

"నాకు తెలిసినవాళ్ళలో గ్రీన్ ఫియట్ యెవరికీ లేదు."

జాన్ అన్నాడు:-

"మొదటి రోజు మీ భర్త ఫోన్‌లో యెంతసేపు మాట్లాడారో గుర్తుందా?"

"చాలాసేపు సుమారు పది నిమిషాలు."

"రెండవరోజు?"

"ఆ తర్వాత రోజునుంచి ఒకటి, రెండు నిమిషాల కంటే యెక్కువ మాట్లాడలేదు."

"అంటే మీ భర్తకు బ్లాక్ మెయిలర్‌తో పరిచయం ఈ ఫోన్ కాల్స్ పరంపర ప్రారంభమై మొదటిరోజున అయిందన్నమాట-నాల్గురోజుల క్రితం. ఆ రోజు బ్లాక్ మెయిలర్ ఫోన్ చేసి, సుదీర్ఘంగా పరిస్థితి వివరించి డబ్బు కోసం బెదిరించాడు. ఆ తర్వాత మూడు రోజులు దేవరాజ్ చిక్కుకున్న పరిస్థితిని గుర్తు చేయసాగాడు. క్రితం సాయంత్రం ఆరుగంటలకు తెలుసుకున్నారు....

"ఆరోజు ఆయన ప్రవర్తన యెలా వుంది?"

సరస్వతి కళ్ళు ఉలికిపడ్డాయి. ఏదో చెప్పబోయి మానుకుంది.

"ఏమిటది?" జాన్ అడిగాడు.

"ఆ రాత్రి ఆయన రహస్యంగా డైరీ చదవడం చూశాను."

"ఎవరి డైరీ? ఆయన డైరీ వ్రాస్తారా?"

"నేనెప్పుడూ చూడలేదు. ఆ డైరీ యెవరిదో తెలియదు. మర్నాడు ఉదయం దాన్ని పెరట్లో చూశాను - కాలిపోయి వుంది."

"పూర్తిగా కాలిపోయిందా?"

"అవును బూడిద మిగిలింది."

"ఆయన చదువుతుండగా మీరు డైరీ చూసినప్పుడు యెలా కనిపించింది? కొత్తగా వుందా? పాతగా వుందా?"

"చాలా పాతగా వుంది. పై కవరు జాగా దుమ్ము పట్టివుంది. కాయితాలు రంగు మారిపోయి అంచులు చిరిగి వున్నాయి."

"జాకెట్ యెలా వుంది?"

"కాన్వాస్ గుడ్డ."

"ఇప్పటి డైరీలన్నిటికీ ప్లాస్టిక్ జాకెట్లు వుంటున్నాయి. కాన్వాస్ జాకెట్ అంటే చాలా పాత డైరీ అయివుండాలి."

"అవును."

"సుమారు ముప్పై యేళ్ళ క్రితానిది...."

"కావచ్చు."

"అంత పాత డైరీ మీ భర్తది కావడానికి వీల్లేదు.

ఆయన వయసు ముప్పై అనుకుంటాను? పుట్టినప్పుడే డైరీ వ్రాసే అద్భుతశక్తి దైవం ఆయనకు ప్రసాదించలేదని నా గట్టి నమ్మకం. ఏమంటారు?"

సరస్వతి నవ్వింది, "జాన్, అలా నవ్వించకండి. నేనిప్పుడు నవ్వే స్థితిలో లేను. మీ ప్రశ్నలు సూటిగా అడగండి."

"రైట్. అయితే ఆ డైరీ యెవరిది?"

"నాకు తెలియదు."

"మీ మామగారిదా?"

"ఆయన డైరీ వ్రాయగా నేనెప్పుడూ చూడలేదు."

"ఆ డైరీ వ్రాసినప్పుడు మీరింకా పుట్టలేదు."

సరస్వతి నవ్వాపుకుంది. "జాన్, ఆయన యెప్పుడో వ్రాసిన డైరీలు, వుండవచ్చు. కానీ యెక్కడున్నాయో నాకు తెలియదు."

"ఆయన గది చూపించండి నేను చూస్తాను."

"కానేప్పట్లో ఆయన వచ్చేస్తారు."

"రానివ్వండి. అయన డైరీ మూలంగానే మీ భర్త ఈ రిస్కు తీసుకొన్నారు."

సరస్వతి లేచి రావ్ గది చూపించింది. జాన్ వెళ్లాడు.

లాల్ సరస్వతితో అన్నాడు:

"ఆ డైరీలో యే రహస్యమున్నా అది నాశనమైంది. మీ భర్త తండ్రి రహస్యాల్ని కాపాడ్డానికి బ్లాక్ మెయిలర్ కు డబ్బు చెల్లించడానికి వెళ్లారు. తిరిగి వచ్చాక ఆయన ఈ విషయం ఒప్పుకోడు. కిడ్నాపింగ్ కధ చెప్తారు-అలాగే మీ మామగారు కూడా ఆ రహస్యం. బయట పెట్టరు. ఇక మీరూ నరేంద్ర వున్నారు. బ్లాక్ మెయిలర్ చెప్పేవరకు ఆ రహస్యం మీ భర్తకు తెలియ

లేదంటే, నరేంద్రకు కచ్చితంగా తెలిసివుండే వీల్లేదు. ఇక మీరు వచ్చిన ఈ సంవత్సరకాలంలో ఈ కుటుంబ రహస్యాలింకేమీ, తెలిసి వుండవు. అంతేనా? ఇక మిగిలింది బ్లాక్ మెయిలర్. అతనికెలా తెలిసింది? అతనెవరు?"

సరస్వతి ఉలిక్కిపడి తటాలున లేచింది.

"ఏమిటి? యేం జరిగింది?" లాల్ అడిగాడు.

"బ్లాక్ మెయిలర్ యెవరో నాకు తెలుసు."

"ఎవరు? మీ మామగారి చిరకాల మిత్రుడా?"

ఆమె వెంటనే అడ్డంగా తలూపింది. "లేదు! నేను చెప్పను! మీరిక యేమీ అడక్కండి! ప్లీజ్, వెళ్ళిపొండి కన్నుకుంచి!"

సరస్వతి విసురుగా లేచి పక్క గదిలోకి వురికింది.

4

లాల్ సిగరెట్ వెలిగించి కారు స్టార్టు చేశాడు. జాన్ సీట్లో బాధగా వెనక్కి వాలి, చిట్లిన పెదవిని కర్చీఫ్‌తో అదిమిపట్టాడు. కర్చీఫ్ మీద అక్కడక్కడ రక్తపు మరక లేర్పడ్డాయి. కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని బాధను అణుచుకోసాగాడు.

"ఆడవాళ్ళకు కోపం వచ్చినప్పుడు ఆమడ దూరంలో వుండటం మంచిది." అన్నాడు లాల్.

"నాకేం తెలుసు-ఆమె అలా హఠాత్తుగా దాడిచేసి నన్ను గదిలోంచి నెట్టేస్తుందని! కాళ్ళకు గడప తగిలి బోర్లా పడ్డాను!" జాన్ అరిచాడు.

"నెవర్ మైండ్. పెదవి చిట్లింది, పళ్లూడలేదు కదా? సంతోషించు!"

"ఒహ్, ఆమె యెందుకలా మారిపోయింది?"

"ఆమెకూడా భర్త పక్షాన చేరింది. ఇప్పుడిద్దరూ

కలిసి కుటుంబ ప్రతిష్టను కాపాడ్డానికి నడుం కట్టారు!"

"నాన్సెన్స్, లాల్! నేను ముందే చెప్పాను ఈ కేసు వదిలేద్దామని. నయాపైసా ఫీజు ముట్టలేదు. పైగా నన్ను ఫుట్ బాల్ ని తన్నినట్టుగా తన్నేసింది! నా పెదవి చిట్లి యింత అవమానం జరిగింది!"

"ఇవన్నీ డిటెక్టివ్ లు భరించాలి. నీ బాధ ఏమిటో నాకు తెలుసు, చిట్లిన పెదవితో భుజాల్ని చుంబించడం కష్టం. అవునా?—

"యూ డర్టీ పార్ట్నర్! నీ పెదవుల్ని కొన్నాళ్ళు అదుపులో వుంచి మనసును కేసులమీదికి మళ్ళించు! రావ్ గదిలో నువ్వేం చేశావ్?"

"ఏమీ లేదు బీరువాకు తాళం వేసివుంది. టేబిల్ సొరుగులు వెతికాను. డైరీలు కన్పించలేదు. ఆ డర్టీ డైరీలు యెక్కడ వున్నాయో—"

"అలా విసుక్కోకు జాగ్రత్తగా విను: సన్యాలికి బ్లాక్ మెయిలర్ యెవరో తెలుసు."

జాన్ తటాలున ముందుకు వంగాడు.

"ఎలా తెలుసు? ఎవరతను?"

"చెప్పలేదు. ఆ ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడే ఆమె అలా మారిపోయి. నిన్నూ, నన్నూ తరిమేసింది...."

"ఈ బిజినెస్ చాలా గజిబిజిగా వుంది లాల్! ఈ రాత్రికి నన్ను వదిలేస్తావా-విశ్రాంతి తీసుకుంటాను!"

జాన్ మాటలు పట్టించుకోకుండా లాల్ అన్నాడు, "బ్లాక్ మెయిలర్ యెవరో ఆమెకు బాగా తెలిసినవాడై వుండాలి. అతనిమీద ఆమెకు ద్వేషం లేదు; అయిష్టం లేదు-ఆమెకు ఆప్తుడై వుండాలి. అందుకే అతనెవరో చెప్పి అతని ప్రతిష్టనూ తద్వారా కుటుంబ ప్రతిష్టనూ

రచ్చకీడ్చడం ఆమె కిష్టంలేదు. కనుక ఈ కేసు విరమించు కోమని మనల్ని హెచ్చరించింది."

"ఒకవేళ ఆమె ఉద్దేశం తనే స్వయంగా బ్లాక్ మెయిలర్ కు బుద్ధి చెప్పాలని వుంటే?"

"అవును అలా కూడా జరగవచ్చు. నువ్వామెమీద నిఘా వేస్తావా? ఈ రాత్రి ఆమె బ్లాక్ మెయిలర్ ని కలుసుకోవచ్చు. నువ్వెంటాడి అక్కడేం జరుగుతుందో చూడు-ఆమె అపాయంలో యిరుక్కోవచ్చు. మరో విషయం: దేవరాజ్ ఇప్పటివరకు తిరిగి యెందుకురాలేదు? అతని కిడ్నాపింగ్ కథకు ఇంత సమయం అనవసరం. గంటలో తిరిగి వచ్చినా అతని మాటలు నమ్మశక్యంగానే వుంటాయి. దొంగలు డబ్బు లాక్కొని వదిలేయడానికి ఇంత సమయం కావాలా!"

జాన్ అన్నాడు, "డబ్బు చెల్లించడానికి బ్లాక్ మెయిలర్ ఏ సమయమిచ్చాడో యెవరికి తెలుసు? అతనా సమయంకోసం ఎదురు చూస్తూ ఆ గ్రీన్ షియట్ యువతితోనే వుంటాడు."

"బ్రదర్! ఈ గ్రీన్ షియట్ యువతి గొప్ప మిస్టరీగా తయారైంది కదూ?"

"ఆమె దేవరాజ్ కు సహాయపడుతోంది. కానీ, లాల్, నాకో విషయం అర్థంగావడం లేదు."

"ఏ విషయం?"

"బ్లాక్ మెయిలర్ ఎవరో సరస్వతి ఎలా తెలుసుకుంది?"

"అదే నాకూ అర్థంగావడంలేదు." కారా పేశాడు లాల్ - "నేనిప్పుడు రావ్ ని కలుసుకొని అతని గతాన్ని తవ్వి కొంతవరకు బ్లాక్ మెయిలర్ ని ట్రేస్ చేస్తాను.

నువ్వు సరస్వతిమీద జాగ్రత్తగా నిఘావుంచు. ఓ. కే?"

జాన్ తలూపి, కారు దిగి గుడ్ నైట్ చెప్పాడు.

5

జమునారావు లాల్ ని చూసి ప్రాణాలు లేచివచ్చినట్లు కుర్చీలోంచి ఎగిరి ముందుకొచ్చాడు.

"మైగాడ్! ఎక్కడున్నారు? మీ ఆఫీసుకు డజను సార్లు ఫోన్ చేశాను!?

"దేనికి?"

"ఏ విషయం తెలుసుకోవడానికి!"

లాల్ నిట్టూర్చాడు. "కూర్చోండి. మీరేమీ కంగారు పడనవసరం లేదు. ఇంతవరకు అంతా సవ్యంగానే వుంది."

"అంటే? దేవరాజ్ క్షేమంగా వున్నాడా?"

"అవును. కాస్సేపట్లో వచ్చేస్తాడు. నేనిప్పుడే మీ కోడల్ని కలుసుకుని వస్తున్నాడు. ఆమెద్వారా విషయాలు కొన్ని తెలిశాయి."

రావ్ ముఖం చిట్లించాడు: "ఏమిటవి?"

"ఈ మొత్తం వ్యవహారానికి మూలాధారం మీ జీవిత రహస్యం. మీ రహస్యాన్ని కాపాడ్డానికే మీ కుమారుడు ఈ రిస్క్ తీసుకున్నాడు."

"దయచేసి విపులంగా చెప్పండి నా తల బద్దలవుతోంది!"

లాల్ సిగరెట్ వెల్గించి, క్షణ క్షణానికీ రంగులు మారుతున్న రావ్ ముఖం చూస్తూ అంతా వివరించి చెప్పాడు!

అంతా విని రావ్ మౌనంగా వుండిపోయాడు. కానీ గాంభీర్యం కోల్పోలేదు.

"మిస్టర్ రావ్ బ్లాక్ మెయిలర్ మీ కుమారుడికి ఫోన్ చేసి మీ డైరీ గురించి చెప్పి బెదిరించాడు. అప్పటి వరకు ఆ డైరీ గురించి దేవరాజ్ కు తెలియదు. అతను దాన్ని వెతికితీసి, చదివి, బ్లాక్ మెయిలర్ మాటలు నమ్మి దాన్ని నాశనం చేసి డబ్బు చెల్లించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆ డైరీలో విషయాలు తెలిసే అవకాశం ఎవరికి వుంది? మీ కోడలు బ్లాక్ మెయిలర్ ఎవరో తనకు తెలుసునని చెప్పింది. మీరు—"

"నో! రహస్యాలు ఎవరికీ తెలిసే వీలులేదు! నా సరస్వతికేమీ తెలియదు!"

"ఆమెకు తెలుసు. కాని ఏదో ఉద్దేశంతో దాస్తోంది. అలాగే మీరుకూడా—"

"నేనేమీ దాచడంలేదు! బ్లాక్ మెయిలర్ యెవరో నాకు తెలియదు!"

లాల్ అమాయకంగా వున్న రావ్ ముఖం చూసి చిన్నగా అడిగాడు. "తెలుసుకోవాలని వుందా?"

"అసలు దేవరాజ్ ఈ బ్లాక్ మెయిల్ గురించి నాకెందుకు చెప్పలేదు?"

"చెబితే మీ రహస్యం అతను తెలుసుకున్నందుకు మీరవమానం ఫీలవుతారని."

"అసలు నా రహస్యాలు బ్లాక్ మెయిలర్ కెలా తెలుసు? మీరు చెప్పినదాన్నిబట్టి చూస్తే ఆ డైరీలో నలభైయేళ్ళ క్రితం నా జీవితంలో ముఖ్యమైన ఘట్టం ప్రస్తావన వుంది. అప్పటి పరిచయస్తులిప్పుడెవరూ లేరు. వున్నా నన్ను గుర్తించలేరు. నేను చేసిన పాప కార్యాలకి తగిన మూల్యం చెల్లించి ఆ జీవితానికి స్వస్తి చెప్పాను. వాళ్ళతో నా సంబంధాలప్పుడే తెగిపోయాయి—"

"ఎవరువాళ్ళు?"

రావ్ వెంటనే చెప్పలేదు. లాల్‌ని సూటిగా చూసి, "అవన్నీ ఇప్పుడెందుకు?" అన్నాడు.

"బ్లాక్ మెయిలర్ యెవరో తెలుసుకునేందుకు. అతను మళ్ళీ మళ్ళీ పీడించకుండా మార్గం కనిపెట్టేందుకు. అఫ్ కోర్స్, దేవరాజ్‌కు అతనెవరో తెలిసివుండవచ్చు, కాని అతను చెప్పడు."

రావ్ నిట్టూర్చాడు: "మిస్టర్ లాల్, గతంలో నా నేర జీవితాన్ని పురస్కరించుకుని ఇప్పుడు నన్ను సర్వనాశనం చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతాయని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు. ఆ జీవితాన్ని పీడ కలగా మర్చిపోయాను. దాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి అన్ని జాగ్రత్తలూ తీసుకున్నాను. చేసిన నేరాలకు శిక్ష అనుభవించాక పశ్చాత్తాపం చెంది, మంచివాడుగా మారాలనుకునే వ్యక్తిని సమాజం ఆదరించకపోవడం విచారకరం —

"ఇరవైయేళ్ళ వయసులో నేను యిల్లువిడిచి పారిపోయాను. నా తాగుబోతు తండ్రితో, నోటి దురుసుగల తల్లితో పిచ్చెత్తిపోయి ఇల్లు వదిలేశాను. చేతిలో నయాపైసా లేకపోయినా వైజాగ్ నుంచి బొంబాయి వరకు దొంగతనంగా ప్రయాణించాను. నా ధ్యేయమేమిటో తెలియదు. గమ్యమేమిటో తెలియదు. కానీ ధైర్యముంది. చాకచక్యం వుంది. ఈ రెండే నాకు జీవనోపాధిని కల్పించాయి....

"మొదట బొంబాయిలో అడుగుపెట్టిన క్షణాన ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. పొట్టగడవకపోతే కొన్నాళ్ళు పేవ్‌మెంట్లమీద అడుక్కున్నాను. కానీ అది నా మనస్సును నొప్పించింది. ఆత్మవిమర్శ చేసుకున్నాను. అడుక్కుతినడంకంటే

దొంగతనమే నయమనిపించింది. వెంటనే జేబులు కత్తిరించడం ప్రారంభించాను. ఒకటి రెండుసార్లు పట్టుబడ్డానుకూడా — కాని పోలీసుల చేతిలో పడకుండా జనంచేత చిత్తుగా తన్నులు తిన్నాను.

"నేనేమీ ధైర్యం కోల్పోలేదు. నాలో యింకా మొండి ధైర్యం ప్రవేశించింది. ఆడవాళ్ళమీద దౌర్జన్యం చేసి నగలు దోచుకున్నాను. వాళ్ళ పిల్లల్ని యెత్తుకుపోయి చంపేస్తానని బెదిరించి డబ్బు లాగాను. చెయ్యని పని అంటూ లేకుండా అన్నిరకాల నీచ కార్యాలూ చేశాను. పూర్తిగా నేరస్థుడైపోయాను.

"అప్పటికి సంవత్సరం గడిచింది. సంపాదన బాగానే వుంటోంది. ముందుకు చూసుకెళ్ళడం తప్ప. వెనక్కి చూసుకోలేను. నా తల్లిదండ్రులను గురించి యెప్పుడో మర్చిపోయాను. ఆ సంవత్సరం చివర నాకో ముఠాతో పరిచయమైంది. వాళ్ళు బందిపోట్లు. వాళ్ళతో కలిశాక నా సంపాదన ఇంకా పెరగడమేగాక, అన్నిరకాల సదుపాయాలూ యేర్పడ్డాయి.

"ఆ ముఠాతో చేతులు కలపకపోతే ఈరోజు నేనొక బాధ్యతగల పౌరుడిగా మీ ముందు వుండేవాడినికాదు."

"ఆ ముఠాతో మీరేం చేశారు?"

రావ్ అన్నాడు, "ఆ ముఠాలో నాతో కలిపి పది మంది వున్నారు. బొంబాయి పరిసరాల్లోని గ్రామాల్ని దోచుకోవడం వాళ్ళ పని. వాళ్ళతో కలిసిన కొద్దిరోజులకే మేం బొంబాయి దగ్గర్లో గ్రామానికి చెందిన ఓ ఠాకూర్ యింటిని దోచుకొని హత్య చేశాం. అదే మా చివరి దురాక్రమణ. వారం రోజుల్లో అంతా పట్టుబడ్డాం. ఠాకూర్ హత్యలో మా అందరికీ ఉరిశిక్షలు పడేవి-కాని,

అదృష్టవశాత్తు ఆ సంఘటన జరిగినప్పుడు సాక్షులున్నారు. వాళ్ళ సాక్ష్యంతో మాలో ఠాకూర్ని చంపినవాడికే ఉరిశిక్ష పడింది."

"మిగతా వాళ్ళకు?"

"పదేసి యేళ్ళు జైలు శిక్ష. కానీ నాకు మూడేళ్ళు పడింది. ఇదివరకు నాకు రికార్డు లేదు. పైగా చిన్న వయసు. అప్పుడే నేర జీవితంలోకి ప్రవేశిస్తున్నాను. కానీ మిగతా వాళ్ళంతా పరమ దుర్మార్గులు. చాలా కాలంగా వాళ్ళని పోలీసులు గాలిస్తున్నారు. వాళ్ళమీద యెన్నో దోపిడీ కేసులున్నాయి."

"మీ జైలు జీవితం యెలా గడిచింది?"

"ఆ మూడేళ్ళలోనే నాలో పరివర్తన కలిగింది. నేర జీవితానికి స్వస్తి చెప్పి-నీతిగా, నిజాయితీగా జీవించాలని గట్టిగా నిశ్చయించుకున్నాను. ఆ డైరీ నేను జైల్లోనే వ్రాశాను. అందులో నా అనుభవాలు వ్రాసుకుంటూ జీవితాన్ని సమీక్షించుకునేవాడిని."

"శిక్ష పూర్తయ్యాక తిరిగి స్వస్థలం వెళ్ళాలనిపించింది. కాని అక్కడ నా తల్లిదండ్రులు లేరు. సంవత్సరం క్రితం బస్సు ప్రమాదంలో చనిపోయారు. నాకు తోబుట్టువులు లేరు. ఉన్న యింటినీ భూమినీ అమ్మేసి డబ్బుతో వైజాగ్ వదిలేశాను. మద్రాసు వెళ్ళి వ్యాపారం ప్రారంభించాను. అయిదేళ్ళలో బాగా డబ్బు గడించి, గౌరవం గల కుటుంబంలోని అమ్మాయిని వివాహం చేసుకున్నాను. ఆమె అయిదేళ్ళ తేడాతో యిద్దర్ని కని కన్నుమూసింది.

"ఇక నాకు మద్రాసులో వుండ బుద్ధిగాలేదు. వ్యాపారం, ఆస్తులు అమ్మేసి పిల్లలతో ఇక్కడికొచ్చాను ముప్ఫైయేళ్ళ క్రితం. ఇంతవరకు నా గతం గురించి ఎవరికీ

తెలియదు. నాకూ జ్ఞాపకం లేదు-దాన్ని బొంబాయిలోనే సమాధి చేశాను. కాని, ఇన్నేళ్ళ తర్వాత నా రహస్యం యెవరు తెలుసుకోగలిగారో ఆలోచించలేక పోతున్నాను...."

"ఈ ముఫై యేళ్ళల్లో మీ బొంబాయి స్నేహితులెవరూ తారసపడలేదా?"

"లేదు ఒకడికి ఉరిశిక్ష పడింది. మిగతావాళ్ళు పదేళ్ళ తర్వాత విడుదలయ్యారు, వాళ్లెప్పుడూ తారసపడ్లేదు. నా అవసరం వాళ్ళ కేమిటి? నన్నెప్పుడో మర్చిపోయి వుంటారు...."

"మరిప్పుడు మిమ్మల్ని బెదిరించే దెవరు?"

"ఏమో! యిప్పుడు ఆ ముఠాలో యెవర్నీ గుర్తు పట్టలేను-వాళ్ళు నన్ను గుర్తుపట్టవచ్చు. ఒకవేళ వాళ్ళలో ఎవరైనా...."

లాల్ అన్నాడు. "వాళ్ళని అనుమానించడం అనవసరం. వాళ్ళు వయసులో మీకంటే పెద్దవాళ్లు. వాళ్ళిప్పుడు కనీసం డెభ్భై యేళ్లు పైబడ్డవాళ్లయి వుంటారు. అంతేగాక వున్నారో, పోయారో కూడా చెప్పడం కష్టం."

"పోతే, నలభైయేళ్ల క్రితం మీ బొంబాయి జీవితం గురించి తెలిసిన వ్యక్తి యెవరైనా-అతను మీ డైరీ ద్వారానే ఇటీవల తెలుసుకున్నాడు. కాబట్టి జాగ్రత్తగా ఆలోచించి సమాధానమివ్వండి. మీ డైరీలు చదివే అవకాశం ఎవరికుంటుంది?"

రాన్ వెంటనే అన్నాడు, "ఎవరికీ వుండదు! పదేళ్ల క్రితం వరకు డైరీలు వ్రాశాను. అవన్నీ బీరువాలో క్రింది అరలోనే వున్నాయి. ఇప్పుడు నాకున్న స్నేహితులంతా

మర్యాదస్తులు. ప్రాణమిచ్చేవాళ్ళు. ఆ డైరీ యెవరైనా చదివారంటే అది దేవరాజ్ ఒక్కడే."

లాల్ లేచాడు. "ఓ. కే. డైరీ బ్లాక్ మెయిలర్ చదివాడు. అతనెవరో మీ కోడలికి తెలుసు. ఆమె నేమీ అడక్కండి. ఇంటికెళ్ళాక మీరామెతో మామూలుగా మాట్లాడి నిద్రపొండి. ఆమె విషయం మాకొదిలేయండి. ఏమంటారు?"

రావ్ మాట్లాడలేదు. తలూపి, తీవ్రంగా ఆలోచనల్లో పడ్డాడు. లాల్ వెనక్కి తిరిగి బయటకడుగు లేశాడు.

6

ఆ ఇంటిముందు పోలీసు కారువద్ద ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణన్ నిలబడి వున్నాడు. చుట్టూ అతని బలగం వుంది.

డిటెక్టివ్ లు కారు దిగి కృష్ణన్ తో కరచాలనం చేశారు.

"హత్య రిపోర్టు యెవరిచ్చారు?" లాల్ అడిగాడు.

"ప్రక్కింటాయన. అతను కాంపౌండ్ దగ్గర మొక్కలకు పాదులు తవ్వుతోంటే కిటికీలోంచి శవం కనిపించింది." అన్నాడు సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్.

"శవాన్ని చూద్దాం." అని లాల్ గేటులోంచి లోనికి నడిచాడు. అందరూ వెంబడించారు. లాల్ జాగ్రత్తగా యింట్లోకి ప్రవేశించి పడగ్గదిలోనికి వెళ్ళాడు. గదిలో తెరిచివున్న కిటికీదగ్గర బెడ్ మీద శవం తల క్రిందికి వ్రేలాడుతూ, తెరిచివున్న కళ్ళతో స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

లాల్ శవాన్ని పరీక్షగా చూసి, "దేవరాజ్ పోలికలున్నాయి-ఇతను నరేంద్ర" అన్నాడు.

"ఇతనెవరో మీకు తెలుసా?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

"తెలుసు. వివరాలు తర్వాత చెప్తాను." లాల్ శవం మీదికి వంగి చూడసాగాడు. శవం వొంటిమీద గుండెలో కడుపులో రెండు కత్తి గాయాలున్నాయి. గాయాల నుంచి రక్తంకారి దేహంమీద అంటుకొని గడ్డకట్టి గదిలో ఎక్కడా రక్తం మరకలు లేవు. బెడ్ మీద దుప్పటి శుభ్రంగా వుంది. శవం ఒంటిమీద ప్యాంటు మాత్రమే వుంది. షర్టు కుర్చీలో వుంది. శవం కాళ్లకు పాదరక్షలు లేవు.

"లాల్, ఈ శవం చెప్పే కథ వేరుగా వుంది!" జాన్ గుసగుస లాడాడు.

లాల్ తలూపాడు.

కృష్ణన్ గదిలో చుట్టూ కలయజూసి, "ఈ హత్య ఇక్కడ జరగలేదు." అన్నాడు.

లాల్ మళ్ళీ తలూపాడు.

ఫోటోగ్రాఫర్స్ శవాన్ని ఫోటోలు తీశాక, డాక్టర్ పరీక్షించాడు.

"రిగర్ మార్టిస్ ఇంకా దేహమంతటా ప్రారంభం కాలేదు. చావు సుమారు నాలుగైదు గంటల క్రితం- అంటే తెల్లవారుఝామున యెప్పుడైనా సంభవించి వుండవచ్చు."

డాక్టర్ ఈ మాటలు చెప్పి, గ్లోవ్స్ తొడుక్కున్న చేతులతో శవం జేబులు వెతికాడు. ఒక తెల్లటి కర్చీఫ్, తాళాల గుత్తి తీసి కృష్ణకు అందించాడు.

జాన్ కర్చీఫ్‌ని చూసి కృష్ణన్ దగ్గరకెళ్లాడు, "ఆగండి దాన్నిలా యివ్వండి! దానిమీద ఏవో మరకలున్నాయి."

కృష్ణన్ అందించిన కర్చీఫ్‌ని జాన్ మడత విప్పి

చూశాడు. దానిమీద అక్కడక్కడ పసుపు, ఎరుపు రంగులో కలిసిన మరకలున్నాయి.

"ఇవి వంట పదార్థపు మరకలు...."

లాల్ కర్చీఫ్ అందుకుని వాసన చూశాడు. సార్జంట్ వైపు తిరిగి గ్లాసులో నీళ్ళు తెమ్మన్నాడు. సార్జెంట్ నీళ్ళు తెచ్చాక ఆ మరకల్ని కొద్దిగా తడిపి, గాఢంగా వూపిరి పీల్చి వాసన చూశాడు.

"ఇది చేపకూర వాసన!"

"ఎక్కడ తిన్నాడు? నిన్న సరస్వతి చేపకూర వండి వుండదు, భర్త కన్పించని దిగులుతో మరి—"

"బయట తిని వుంటాడు." లాల్ అన్నాడు, "ఈ విషయం అంత ముఖ్యమైనదా? వెల్, చేపకూరతో బాటు విస్కీ కూడ సేవించి వుండాలి. డాక్టర్ వీలైనంత త్వరగా మీ పోస్టుమార్టమ్ పూర్తి కావాలి. కమాన్, కృష్ణన్. ఇంటినోసారి చూద్దాం."

కృష్ణన్‌తో కలసి డిటెక్టివ్‌లు ఇల్లంతా గాలించారు. పడగ్గది, బాత్‌రూం తప్ప ఇంట్లో యే ప్రదేశమూ ఉపయోగించినట్టు కన్పించలేదు. రెండు గదులు ఖాళీగా దుమ్ము పట్టివున్నాయి. కిచెన్ తాళం వేసివుంది. కానీ కిటికీ తెరిచివుంది. లోపల వంట సామగ్రి యేదీ లేదు.

బాత్‌రూంలో షవర్ లేదు, టాప్ లేదు. రెండు ప్లాస్టిక్ బకెట్లున్నాయి. ఒకదాంట్లో నిండా నీళ్ళున్నాయి. నీటిపైన ప్లాస్టిక్ మగ్గు తేలుతోంది. స్టాండు మీద టవల్ వ్రేలాడుతోంది. దాన్ని నీళ్ళల్లో పిండి ఆరేసినట్లు ఇంకా తడిగా వుంది. దానిమీద అక్కడక్కడ అస్పష్టమైన యెర్రటి మరకలున్నాయి.

లాల్ పెరట్లో కెళ్ళే తలుపు గడియ తీసి బయటి

కెళ్ళాడు. పెరట్లో ఓ మూల బావి వుంది. మరో మూల గోడనానుకుని వేపచెట్టు వుంది. దాని కొమ్మలు కొన్ని వెనుక వీధిలోకి వెళ్ళాయి. వాటిలో ఒక కొమ్మ విరిగి పోయి వ్రేలాడుతుండటం లాల్ కు కన్పించింది.

గబగబ చెట్టుదగ్గరకు వెళ్ళి నేలమీద చూశాడు. నేల చెదిరిపోయివుంది. వెంటనే పెరటి తలుపు తీసి బయట కెళ్ళాడు. వెనుక సిమెంటురోడ్డుతో సన్నటి వీధి వుంది. జనసంచారం లేదు. విరిగిన కొమ్మ వీధిలోకి వేలాడు తోంది. లాల్ అక్కడకెళ్ళి చూశాడు. పెరటి గోడ నానుకొని మురికాలువ వుంది. సరిగ్గా ఆ విరిగిన కొమ్మ క్రింద, కాలువ అంచుమీద బురదలో తడిసిన ఒకఅడుగు జాడ వుంది.

లాల్ దాన్ని పరీక్షగా చూశాడు:

"వెల్! ఇది ఆడవాళ్ళ హీల్ చెప్పు. సైజు, ఆకారం, హీల్ భాగం వైశాల్యం, హీల్ భాగానికీ-పాదం నేలను తాకే భాగానికీ మధ్య దూరం ఆవిషయం రుజువు చేస్తాయి."

కృష్ణన్, జాన్ లు తలలూపారు.

"ఇంట్లోకి ప్రవేశించిన స్త్రీ యెవరో ఈ కొమ్మ ద్వారా గోడ దూకబోయి కాలువలో పడింది," మళ్ళీ అన్నాడు లాల్.

"ఆడవాళ్ళు గోడలు దూకడమేమిటి? చీర ఒప్పు కోదు!" అన్నాడు కృష్ణన్.

జాన్ నవ్వాడు: "నేను ఒప్పుకుంటాను. చీర విప్పేసి...."

"షటప్, నువ్వసలే డర్టీ పార్ట్ నర్ వి!" కసిరాడు లాల్. ఆ తర్వాత ప్రశాంతంగా అన్నాడు, "ఈ గోడ

పదడుగుల యెత్తు వుంది. కొమ్మలు పన్నెండు అడుగుల ఎత్తులో వున్నాయి. ఆమె పైకెగిరి ఆ కొమ్మను అందుకుంది. కానీ అది విరగడంతో క్రింద పడింది. మళ్ళీ ఎగిర గట్టి కొమ్మ పట్టుకుంది. ఈసారి విరగలేదు. ఆమె కొమ్మ ద్వారా గోడ చేరుకొని, ఆ తర్వాత చెట్టుద్వారా లోనికి దిగింది.

"ఆమె యింత రిస్కు తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. కాని హత్య తెల్లవారుఝామున జరిగిందని డాక్టరు అన్నాడు. ఆ సమయంలో యింటిముందునుంచి వస్తే యెవరైనా చూడవచ్చు, అందువల్ల నిర్మానుష్యంగా వుండే ఈ వెనుక దారి యెన్నుకుంది."

"హత్య యిక్కడే జరిగిందంటున్నారా?"

"ఎందుకు జరక్కూడదు? రక్తం మరకలు లేనంత మాత్రాన శవం బయటినుండి వచ్చిందనుకుంటారా? ఆమె దేనికో భయపడి రక్తం శుభ్రంచేసింది. టవల్ ఉతికి బాత్ రూంలో ఆరేసింది."

"మరి శవం సిథితి గురించేమిటి?" కృష్ణన్ అడిగాడు. "బెడ్ కిటికీ దగ్గర గోడనానుకొని వుంటే శవం కాళ్ళు కిటికీవైపు, తల క్రిందికి వ్రేలాడుతూ తలుపువైపుకు ఎలా వున్నాయి? హతుడు కిటికీ దగ్గర నిలబడే సథలం లేదు. బెడ్ కివతల నిలబడాలి. కత్తిపోట్లు తింటే వెల్లకిలా కిటికీవైపు పడిపోవాలి. కాళ్ళు ద్వారంవైపు క్రింద వ్రేలాడుతూ వుండాలి.... కాని, శవ సిథితి అందుకు పూర్తిగా భిన్నంగా వుంది!"

లాల్ అన్నాడు. "బహుశ శవాన్ని కదిల్చి వుండవచ్చు. మీరన్నట్టు జరిగివుంటే బెడ్ మీద రక్తం కారు

తుంది. హత్య యిక్కడ జరగలేదని నునల్ని తప్పుదు మార్గం పట్టించడానికి శవాన్ని కదిల్చి, దుప్పటి మార్చే సింది. కనుక శవ సిలి మారింది. ఎలిబీ కాపాడుకోవడం ఆమె ముఖ్యోద్దేశం."

"మరి చావుకేక? యెవరికీ యెందుకు విన్పించలేదు?"

"హతుడు బాగా తాగివుండాలి. ఆ నిషాలో యేం జరుగుతుందో అతనికి తెలిసివుండదు. కేక వెలువడకుండా ఆమె జాగ్రత్త తీసుకుంది."

"అంతేకాదు ఆమె మరింత తెలివిగా హతుడి పాద రక్షలు మాయంచేసింది." అన్నాడు జాన్. "కానీ— నరేంద్ర చావు నన్ను తికమక పెడుతోంది! రాత్రి నేను రావ్ ఇంటి దగ్గర నిఘావున్నాను. పదకొండు గంటల వరకు బయటికెవరూ రాలేదు. పది నిమిషాల తర్వాత మనం అనుకున్నట్టు సరస్వతిగాక నరేంద్ర వచ్చాడు. నేనాశ్చర్యపడ్డాను. సరస్వతి బ్లాక్ మెయిలర్ గురించి నరేంద్రకు చెప్పి అతన్ని పంపిస్తోందనుకున్నాను.

కాబట్టి, అతన్ని వెంటాడి షాలిమార్ హోటల్ చేరు కున్నాను. అక్కడే అతను నా కళ్ళుగప్పి మాయ మయ్యాడు. నేను చాలా అప్ సెట్ అయ్యాను. నరేంద్రకు నేను వెంటాడుతున్నట్లు అనుమానం వచ్చి హోటల్లో నన్ను తికమకపెట్టి, వదిలించుకుని అదృశ్యమయ్యాడు.

చేసేదిలేక నేను తిరిగి ఇంటికొచ్చి అతని రాక కోసం ఎదురుచూడసాగాను. ఉదయం అయిదుగంటలవుతున్నా అతను యింటికి రాలేదు. నేను తిరిగి వచ్చేశాను."

లాల్ నవ్వాడు "మనం పొరబడ్డాం! నరేంద్ర బ్లాక్ మెయిలర్ అని మనం పసిగట్టివుంటే అతని హత్య జరిగేది

కాదు. ఈ ఇంటిని అతను బ్లాక్ మెయిల్ కలాపాలకోసం యిస్తున్నాడు. రాత్రి అతను ఇంటినుంచి బయలుదేర నప్పుడు సరస్వతి పంపిస్తోందని నువ్వు పొరబడి వెంటా డావుగానీ, నీ వెనుకే సరస్వతి కూడా బయలుదేరింది. ఈ ఇల్లు నీకు తెలియదు. సరస్వతికి తెలుసు. ఆమె ఇక్కడి కొచ్చి నరేంద్రను చంపి వెళ్ళిపోయింది."

"నేనామె ఇంటిదగ్గర నిఘా వున్నాను. ఆమె తిరిగి రాలేదు."

"నువ్వక్కడ అయిదు గంటలవరకే వున్నావు. హత్య తెల్లవారుఝామున జరిగింది. నువ్వెళ్ళిపోయాక ఆమె ఇంటి కొచ్చింది."

లాల్ కృష్ణన్ వైపు తిరిగి మళ్ళీ అన్నాడు. "మేం సరస్వతిదగ్గరకు వెళ్తున్నాం. ఇక్కడ మీ పని పూర్తి చేసుకుని వీలైనంత త్వరగా అన్ని రిపోర్టులతో మా ఆఫీసుకు రండి!"

7

జాన్ వరండా చేరుకొని కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. కొన్ని క్షణాలయ్యాక తలుపు తెరుచుకుంది. లాల్ లోనికి తొంగిచూసి పెద్దగా అరిచాడు:

"వెల్, వెల్, వెల్, మిస్టర్ దేవరాజ్! యెప్పు డొచ్చారు? కులాసేనా?"

దేవరాజ్ ఉలిక్కిపడి వెనక్కి జరిగాడు. లాల్ ముందుకు వెళ్ళాడు. దేవరాజ్ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. వేలు పెట్టి చూపిస్తూ, వణుకుతున్న పెదవులతో, "మీరు-మీ రెవరు?" అన్నాడు.

"మీ డాడీ నియమించిన డిటెక్టివ్ లం. మీ కోసం గాలిస్తున్నాం."

జాన్ అన్నాడు, "మీరెప్పు డొచ్చారు? మీ డాడీ యెక్కడున్నారు?"

దేవరాజ్ వెంటనే అర్చాడు. "నేనిప్పుడు బాగానే వున్నాను. నన్నేమీ అడక్కండి! ప్లీజ్ గెటవుట్!"

ప్రక్క గదిలోంచి రావ్ వేగంగా బయటకొచ్చాడు.

"మిస్టర్ లాల్! యెక్కడున్నారు? రాత్రి - ఈ ఉదయం ఫోన్ చేశాను!"

"మేం మరో పనిమీద వెళ్లాం. దేవరాజ్ యెప్పుడొచ్చాడు?"

"డాడీ! నే నిప్పుడెవరితోనూ మాట్లాడను!"

"మిస్టర్ దేవరాజ్ మిమ్మల్ని చాలా విషయాలడగాలి."

"మిస్టర్ లాల్! అతన్నింకా అప్‌సెట్ చెయ్యకండి! ఈరోజు రెస్టు తీసుకోనివ్వండి." దేవరాజ్ వైపు తిరిగి మళ్ళీ అన్నాడు రావ్ -"నువ్వు పైకి వెళ్ళు! నేను వీళ్ళతో మాట్లాడి పంపిస్తాను."

దేవరాజ్ వెనక్కి తిరిగి వేగంగా మెట్లెక్కి పైకెళ్ళిపోయాడు.

"మిస్టర్ లాల్, ఇక అంతా మర్చిపొండి! దేవరాజ్ యేం చేసినా నా మంచికే చేశాడు! ఇక మీరేమీ చెయ్యనవసరం లేదు! ఆఫీసుకెళ్ళి మీకు చెక్కు పంపిస్తాను."

రావ్ కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు లాల్.

"మిస్టర్ రావ్, వ్యవహారం ఇంతటితో ముగిసిపోలేదు. ఇప్పుడే ప్రారంభమైంది.చాలా దురదృష్టకరంగా చాలా-"

"ఏమిటి? దేవరాజ్ ఇంకేం చేశాడు?"

"రాత్రి అతను యెప్పుడొచ్చాడు?"

"సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు."

"ఏం చెప్పాడు?"

"మీరు వూహించిన కథే! కార్లో లిఫ్ట్ ఇస్తామని యెవరో అతన్ని యెత్తుకుపోయి బంధించి డబ్బు లాక్కున్నారట. చాలా గాభరాగా కన్పించాడు. నేనేమీ అడగలేదు. క్షేమంగా తిరిగి వచ్చినందుకు సంతోషం వ్యక్తం చేశాను.

"మిస్టర్ లాల్, దేవరాజ్ అబద్ధం చెప్పాడని నాకు తెలుసు. నా పరువుకోసం అబద్ధం చెప్పాడు. అతను నాకోసం ఈ సాహసానికి పూనుకోవడం నా కెంత గర్వంగా వుందో తెలుసా? అతను ఈ రిస్క్ తీసుకోక పోతే యేం జరిగివుండేదో! జరిగిందేదో బాగా నే జరిగింది. మళ్ళీ ఆ వ్యవహారంలో వేలు పెట్టి బ్లాక్ మెయిలర్ ని రెచ్చగొట్టడం మంచిది కాదు. అతను మళ్ళీ బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యడని-"

"అతను మళ్ళీ బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యలేడు."

"ఓహో! మీ కెలా తెలుసు?"

"బ్లాక్ మెయిలర్ చనిపోయాడు."

"చనిపోయాడా!"

"హత్య చేయబడ్డాడు."

"మైగాడ్! యెవరు చేశారు!"

"ఇంకా తెలియదు."

"ఆ బ్లాక్ మెయిలర్ ఎవరు?"

"మీ రెండవ కుమారుడు నరేంద్ర."

రావ్ ముఖంలో రక్తం వేగంగా ప్రవహించి కంద గడ్డలా మారిపోయింది. కొన్ని క్షణాలు నిశ్చలంగా, ఆ తర్వాత కఠినంగా చూసి, హఠాత్తుగా లాల్ భుజాలు

పట్టుకొని కుదిపేస్తూ అర్చాడు:

"అసంభవం! నేను నమ్మను! నరేంద్ర! బ్లాక్ మెయిలర్! నో! అతను చావడానికి వీల్లేదు! వీల్లేదు!"

గదిలోంచి సరస్వతి వేగంగా బయటికొచ్చింది. జాన్ని చుర చుర చూసి, ఉద్రేకంతో, "మళ్ళీ వచ్చారా! మీకేం చెప్పాను! రాత్రి జరిగిన సత్కారం జ్ఞాపకం లేదా?" అనర్చింది.

"జ్ఞాపకం వుంది కానీ మీరు-" జాన్ అన్నాడు.

"ఓహ్ యెందు కిలా విసిగిస్తున్నారు? మా వ్యవహారాల్లో ఎందుకు జోక్యం చేసుకుంటున్నారు? తక్షణం వెళ్ళండిక్కడ్నుంచి! లేదా—"

జాన్ నవ్వాడు. "ఇప్పుడు ఇది మీ వ్యవహారంకాదు; పోలీసు వ్యవహారం."

సరస్వతి హఠాత్తుగా చల్లబడింది: "పోలీసులా! దేనికి?"

లాల్ రావ్ని విడిపించుకొని, సరస్వతి ముఖంలో మార్పుల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ అన్నాడు: "మీతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి. ప్లీజ్, వెళ్ళండి. యెక్కడ వుంటారు?"

సరస్వతి తడబడింది, "కి—కిచెన్లో."

"వెళ్ళండి నేనిప్పుడే వస్తాను." సరస్వతి వెళ్ళేవరకు చూసి, రావ్ వైపు తిరిగాడు లాల్, "మిస్టర్ రావ్, ఐయాం వెరీ సారీ. మీ కుమారుడు బ్లాక్ మెయిలర్ అని మేం అనుకోలేదు.... మీ కోడలికి తెలిసినా చెప్పలేదు. ఇంటిగుట్టు బయట పెట్టడం ఆమె కిష్టం లేదనుకుంటాను. కానీ, బాడ్ లక్! నరేంద్ర చనిపోయాడు...."

రావ్ బలవంతంగా దుఃఖం ఆపుకుంటూ అన్నాడు,

"ఎవరు చంపారు? చెప్పండి! వాడ్ని చంపిందెవరు?"

"ప్రస్తుతం యేమీ చెప్పలేం. మీరు పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకోండి. మీ కుమారుడు మీ రహస్యాల తోనే ఆటలాడి ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడు. కొన్ని రహస్యాలు గుండెలోనే దాచుకోవాలి, డైరీలో కాదు. ఇప్పుడు విచారించి లాభంలేదు. శవం పోస్టుమార్టమ్‌లో వుంది, మధ్యాహ్నంవరకు అప్పగించవచ్చు...."

లాల్ తల వంచుకొని అక్కడునుంచి కదిలి, గబగబ కిచెన్‌లోకి నడిచాడు. అతని వెంట జాన్ వెళ్ళాడు.

కిచెన్‌లో సరస్వతి స్టూలుమీద కూర్చొని వెక్కి వెక్కి యేడ్వసాగింది.

"నాకు తెలుసు! మీరేం చెప్పడానికి వచ్చారో నాకు తెలుసు! ఇందాక అంతా విన్నాను-నరేంద్ర చని పోయాడనే కదూ మీరు చెప్పదల్చుకుంది? ఓహ్! ప్లీజ్ వెళ్ళండి! నన్ను వంటరిగా వదలండి! ఇదంతా ఏమిటో నాకేమీ అర్థంగావడంలేదు! యేమీ పాలుపోవడంలేదు! నన్నింకా—?"

"క్షమించండి ఇలాంటి పరిస్థితిలో కూడా మా డ్యూటీ చెయ్యక తప్పదు."

"ఏమిటి మీ డ్యూటీ! మనిషిపోయి యేడుస్తోంటే మా మీద మీ కేమాత్రం కనికరం లేదా?"

"క్షమించండి. మా వృత్తి అలాంటిది. మిమ్మల్ని కొన్ని ప్రశ్నలడగాలి."

"ఏం ప్రశ్నలు? వెధవ ప్రశ్నలు! మీ జీవితాల్లో ముప్పావు వంతు ప్రశ్నలతోనే గడిచిపోతుంది—"

"నరేంద్ర బ్లాక్ మెయిలర్ అని మీ కెప్పుడు తెలిసింది?"

"నిన్న రాత్రి. కానీ—వారం క్రితం ఆతను మధ్యాహ్నం పూట మామయ్య గదిలో చాలా సేపు గడ పటం గమనించాను. అత నేదో నవల చదువుతూ కన్పిం చాడు గాని, ఒకటి రెండు సార్లు నే నా గదిలో కెళ్ళి నప్పుడు అతని చేతిలో మరో పుస్తకం చూశాను. అలా టిదే అయిదు రోజుల క్రితం మా వారు చదువుతుండగా చూశాను. రాత్రి మీతో మాట్లాడినప్పుడు వాళ్ళిద్దరు చదివింది మామయ్య డైరీ అని తెలుసుకున్నాను."

"అప్పుడేం చేశారు?"

"మా వారు బ్లాక్ మెయిల్ లో ఇరుక్కున్నారని మీ రన్నప్పుడు, ఆ పని నరేంద్ర చేస్తున్నాడనుకున్నాను. వరుసగా నాలుగు సాయంత్రాలు మా వారికి ఫోన్ వచ్చి నప్పుడు నరేంద్ర ఇంట్లో లేడు. బయట యెక్కడినుంచో గొంతు మార్చి మాట్లాడి వుంటాడు. అత నే బ్లాక్ మెయి లర్ అని నా కనుమానం కలిగింది."

"అప్పుడేం చెయ్యాలనుకున్నారు?"

"ఏం చేస్తాను! ఆ విషయం మీకు చెప్పి ఇంటిగుట్టు రట్టు చెయ్యనా? నరేంద్రను పోలీసులకు పట్టివ్వనా? నా స్థానంలో యెవరైనా వుంటే అలాగే చేసేవారేమో గానీ—నరేంద్ర అంటే నాకు చాలా యిష్టం. అతనూ నన్ను అభిమానిస్తాడు. అత నే తప్పుచేసినా నే నెవరికీ చెప్పను. అతన్ని మందలిస్తాను. ఇప్పుడుకూడా అలాగే చెయ్యాలనుకున్నాను. కానీ రాత్రి నేను పలకరించలేదు. మా వారు తిరిగి వచ్చాక—అంతా సర్దుకున్నాక—రహ స్యంగా మందలించాలనుకున్నాను. అందుకే మిమ్మల్ని విరమించుకోమన్నాను."

లాల్ ఆమె మాటలు విని తీక్ష్ణంగా చూస్తూ

అన్నాడు: "రాత్రి మీరు ఏ చీరలో వున్నారు?"

"ఇదే చీర—ఎందుకు?"

లాల్ చీరను పరీక్షగా చూడసాగాడు.

"నేనొక ప్రశ్న అడుగుతాను జవాబిస్తారా?"

ఆమె సందేహిస్తూ అంది, "అడగండి."

"చీర కట్టుకున్న స్త్రీ చెట్టుకొమ్మ ఆధారంగా పదడుగుల గోడ యెక్కగలదా?"

ఆమె ముఖం చిట్లించింది: "ఈ ప్రశ్న దేనికి?"

"నాకో అయిడియా వుంది—దాన్ని జోడించడానికి."

ఆమె డిటెక్టివ్‌లను అనుమానంగా చూస్తూ అంది, "చీర కట్టుకుని వేగంగా పరుగెత్తడమే కష్టం. అడుగులు దగ్గర దగ్గరగా పడుతూ యెక్కువ దూరం పరుగెత్తకుండానే ఆయాసం వచ్చేస్తుంది. అడుగులు దూరంగా పడాలంటే కాళ్ళు విశాలంగా జాపే వీలుండాలి. గోడ యెక్కడానిక్కూడా ఈ అవకాశమే వుండాలి. చీర కట్టుకుంటే ఆ వీలుండదు. చీరను—చీరను—గోచీపెట్టుకుంటే గోడెక్కే ప్రయత్నం చేయవచ్చు."

"చాలా చక్కగా వివరించారు. ఆ పద్ధతిలో మీరెప్పుడైనా గోడ ఎక్కారా?"

ఆమె మళ్ళీ అనుమానంగా చూసింది. "లేదు. చిన్నప్పుడు చెట్లెక్కేదాన్ని—జామచెట్లు."

"ఐసీ. పన్నెండడుగుల యెత్తులోవున్న చెట్టుకొమ్మను మీరు ఎగిరి అందుకోగలరా?"

ఆమె మరింత అనుమానంగా చూస్తూ అంది, "ఎగిరి అందుకోలేను. చెట్టెక్కి అందుకోగలను. కానీ అది చిన్నప్పటి విషయం."

"మీ రెంతవరకు చదువుకున్నారు?"

"డిగ్రీ సగంలో మానేశాను-సంవత్సరం క్రితం - పెళ్ళయినప్పుడు."

"చదువుకునే రోజుల్లో మీరు ఆటల్లో పాల్గొనే వారా?"

"ఆవంటే నా కిష్టం లేదు."

"సరే ఒక్కసారి మీ చేతులు చూపడానికి అభ్యంతరమా?"

ఆమె అసహనంగా అంది: "ఏమిటిది? ఆడవాళ్ళ చీరలూ చేతులూ చూడ్డం మీ పరిశోధనా?"

"నరేంద్ర హత్యతో ఒక స్త్రీకి సంబంధం వుంది."

"ఉంటే?" కట్టిగా అర్చింది సరస్వతి.

లాల్ జాగ్రత్తపడి అన్నాడు. "నెవర్ మైండ్, నెవర్ మైండ్. ఒకసారి మీ చెప్పులు చూపిస్తారా?"

"చూపించను. చెప్పుతో జవాబు లిస్తాను! వెళ్ళండి క్కిణ్ణుంచి!"

జాన్ కల్పించుకున్నాడు, "మాడమ్! మేం తప్పుకుని పోలీసులకు అవకాశమిస్తే మీరు అరెస్టుకావడానికి క్షణం పట్టదు. మీ చెప్పులెక్కడ వున్నాయి?"

"వెనుక వరండాలో!"

జాన్ గర్వంగా నవ్వుకుని బయటికెళ్ళాడు. రెండు నిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చి, "ఇవెందుకు తడిశాయి?" అనడిగాడు.

"నేనే కడిగాను."

"దేనికి? బురద అంటిందా?"

"అవును?"

"ఎప్పుడు? ఎక్కడ?"

"ఇందాక - పెరట్లో బావి దగ్గర."

"ఇంత ఖరీదైన చెప్పులు మీరు ఇంటిపనులు చేస్తున్నప్పుడు కూడా తొడుగుతారా?"

"నా కలవాటు——మీ భార్యకుండకపోవచ్చు."

"నాకింకా భార్య లేదు. రాత్రి మీరెప్పుడొచ్చారు?"

"పన్నెండు గంటలకు."

"అప్పుడు మీరే చీరలో వున్నారు?"

"ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి? ఇదే చీర!"

"ఇది పసుపురంగు చీర —— ఇలాటివి మీకెన్ని వున్నాయి?"

"ఒక్కటే-దేనికి?"

జాన్ చీర అంచుల్ని జాగ్రత్తగా చూస్తూ అన్నాడు. "మీ చెప్పులకు అంటినబురద చీరకు అంటలేదా?"

"అంటింది——కడిగేశాను."

"మీ చీర బాగా నలిగివుంది, కారణమేమిటి?"

"నేను ఇంటిపనులు చేస్తున్నప్పుడు ఖరీదైన చెప్పులు తొడిగినట్లే, ఖరీదైన వస్త్రాలు ధరిస్తాను."

"మీ పద్ధతులు వింతగా వున్నాయి.... ఓ. కే!" జాన్ వెనక్కి తిరిగి లాల్‌తో అన్నాడు, "లాల్! నిన్న రాత్రి భర్తను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడన్న కసితో నరేంద్రను బుద్ధి చెప్పడానికి సరస్వతి చిన్నప్పటి నేర్పుతో గోడ దూకిందేమో అడుగు!"

లాల్ తలూపి సరస్వతిని చూశాడు. జాన్ గబ గబ వెళ్ళి ద్వారం దగ్గర ఆగాడు.

"జాన్ ప్రశ్నకు మీ సమాధాన మేమిటి సరస్వతి?"

సరస్వతి తటాలున ముందుకు దూకి, పొడవాటి గోళ్ళతో లాల్ మీదకు పులిలా దాడిచేసింది. లాల్

ఘటుక్కున ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని మెలేశాడు.

జాన్ రివ్వుమని ద్వారంలోంచి బయటకురికాడు.

8

"వెల్, మిస్టర్ దేవరాజ్! మీరు చక్కటి కథ అల్లారు. మిమ్మల్ని దొంగ లెత్తుకుపోయారా! To hell with your bluff! మీ కథ పిట్టలకి చెప్పుకోండి! పరిస్థితి మీరూహించని మలుపు తిరిగినా మీరింకా పాత ఫాటే పాడుతూండటం నవ్వు తెప్పిస్తోంది. బాణీ మార్చి మరో పాట విన్పించండి!"

దేవరాజ్ కొయ్యబారిపోయి లాల్ ని చూశాడు. ఆ తర్వాత కోపంగా అన్నాడు: "మిస్టర్ లాల్ మీ తెలివితేటలకు గౌరవమిస్తాను. కానీ, నా దగ్గర ప్రదర్శనేమాత్రం సహించను! గెటవుట్!"

లాల్ పగలబడి నవ్వాడు. "గెటవుట్! హహ్హా! మీ ఇంట్లో అందరి నోటా యిదే మాట! మేమింకా పానకంలో పుడకలమనుకోకండి! ఇది హత్యకేసు, మీ తమ్ముడి హత్య జరిగిందని మీకింకా తెలియదు! మీ తమ్ముడు మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నట్లు కూడా తెలియదు.

"అతనే మీకు ఫోన్ చేసి నలభై యేళ్ళ క్రితం మీ తండ్రి జీవితం గురించి తెలియజేసి, ఆ రహస్యం దాచాలంటే డబ్బు కావాలని కోరాడు. లేకపోతే బ్రహ్మాండమైన ప్రచారం చేసి పరువు తీస్తానని బెదిరించాడు. అతని మాటలు నమ్మడానికి మీ తండ్రి డైరీ చదవమన్నాడు. మీరు దాన్ని చదివి బ్లాక్ మెయిలర్ మాటలు యదార్థమని నమ్మి, నాశనం చేశారు. ఈ వ్యవహారం మీ తండ్రికి తెలియకూడదు. కాబట్టి చాలా జాగ్రత్తగా డబ్బు చెల్లించడానికి పథకం వేశారు. బ్యాంకు దగ్గర మంచి

రిహార్సల్‌తో కిడ్నాప్ దృశ్యం సృష్టించి అదృశ్య మయ్యారు....

"బ్లాక్ మెయిలర్-మీ తమ్ముడు-డబ్బు చెల్లించడానికి నిన్న రాత్రి 11 గంటల సమయమిచ్చాడు. అప్పటివరకు ఆ యువతితోనే వుండి మధ్యవర్తి ద్వారా డబ్బుచెల్లించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చారు.

"కానీ—మిస్టర్ దేవరాజ్, రాత్రి మీరు వచ్చాక మీ భార్య మీ తమ్ముడు బ్లాక్ మెయిలర్ అని చెప్పింది. మీరు రెచ్చిపోయి అతని అంతు చూస్తానని బయలు దేరారు. మీ భార్య మిమ్మల్ని ఆపి, తను బయలుదేరింది. మీరు షాలిమార్ హోటల్‌లో డబ్బు చెల్లించారు. ఆ వివరాలన్నీ ఆమె తెలుసుకొని, హోటల్ కెళ్ళిన నరేంద్రను వేటాడి, కాచిగూడలో హత్య చేసింది. రాత్రంతా ఆమె మీతోనే వుందని మీరు యెలిబీ ఇస్తారు. కానీ - మీరు బ్లాక్ మెయిలర్ పరం చేసిన బ్రీఫ్‌కేసు మీ భార్య హత్య చేశాక ఇక్కడికి తీసుకొచ్చింది—దానిలో డబ్బు వుంటుంది. కాబట్టి మీ కిడ్నాప్ కథ బూటకమై హత్య కేసులో ఇరుక్కుంటారు!"

దేవరాజ్ తటాలున లేచాడు.

"డామిట్! మీరు నోటికొచ్చినట్లు మాట్లాడు తున్నారు! నే నే బ్లాక్ మెయిల్‌లోనూ యిరుక్కోలేదు! వింటున్నారా? నా తండ్రి కెలాంటి రహస్యాలూ లేవు! దొంగలు నన్ను బంధించి డబ్బు దోచుకున్నారు. అంతే, నరేంద్ర చావుతో నాకు సంబంధం లేదు! నా భార్య అతన్ని చంపలేదు!"

"రాత్రి ఆమె ఏ రంగు చీరలో వుంది?" జాన్ అడి గాడు.

"పసుపు రంగు చీర!" నీరసంగా అన్నాడు దేవరాజ్.

"మీకు లిఫ్ట్ యిచ్చిన స్నేహితురాలెవరో చెప్తారా?"

"ఈ హత్యలో ఆమెనుకూడా యిరికిస్తారా? చెప్పను."

జాన్ కళ్ళు మెరిశాయి. "మీరెందుకు చెప్పరో నాకు తెలుసు!" ఫకాలున నవ్వాడతను. "దేవరాజ్, మీరు పిరికివారు—చాలా పిరికివారు! ఐ పిటీయూ. ఆ స్నేహితురాలెవరో నాకు తెలుసు!"

వివర్ణమైన దేవరాజ్ ముఖం చూసి, జాన్ నవ్వుతూ లేచి లాల్‌తో బయటికి నడిచాడు.

9

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణన్ యేజెన్సీ ఆఫీసుకు వచ్చాడు.

"ఫ్రెండ్స్ నా రిపోర్టులో మీకెలాంటి క్లూ దొరకదు. ఈ కేసులో మెటీరియల్ ఎవిడెన్స్ లేదు. సర్కమ్‌స్టెన్షియల్ యెవిడెన్స్‌తో మాత్రమే ఛేదించాలి. ఈ విషయం మీ రాలోచించారా?"

జాన్ తలూపాడు. "ఆలోచించాం. ఇన్‌స్పెక్టర్ నా మెదడును ఒక విషయం తొలిచేస్తోంది. మీ రిపోర్టు యేమిటో చెప్తుంటే నా ఆలోచనల్ని వరుస క్రమంలో పేరుస్తూ ఒక రూపానికి తెస్తాను."

కృష్ణన్ ముఖం విచ్చుకుంది. "ఏమిటీ మీ మెదడు చురుగ్గా పనిచేస్తోందా! అయితే ఈ కేసు తేలిపోతుంది!"

"జాన్, ముందు బ్రీఫ్ కేసు....డబ్బు...."లాల్ గొణిగాడు.

"షటప్, లాల్! నువ్వు గాలిలో మేడలు కడుతున్నావు. నీ వాదనకు ఆధారం లేదు. సరస్వతి అసలు

బయటకెళ్ళనిదే బ్రీఫ్‌కేసులో డబ్బుతో యెలా తిరిగి వస్తుంది? కృష్ణన్, మీరు ప్రారంభించండి!"

కృష్ణన్ అనుమానంగా చూసి అన్నాడు, "ఈ కేసులో హత్యాయుధం లేదు. వేలిముద్రలు లేవు. హత్యా స్థలం తెలియదు. అనుమానితురాలిమీద కేసు నిలవదు. ఆమె కదలికలు హత్య జరిగిన పరిస్థితుల్లో టైమింగ్‌తో అన్వయించవు. ఈ కేసులో టైమింగ్‌కి చాలా ముఖ్యం వుంది."

"ఎలా?" లాల్ అడిగాడు.

"జాన్ నిన్న రాత్రి రావ్ ఇంటి దగ్గర నిఘా వున్నారు. పదకొండు గంటలకు నరేంద్రను వెంటాడుతూ షాలిమార్ హోటల్ కెళ్ళారు. నరేంద్రను చంపాలన్న ఉద్దేశంతో సరస్వతి బయలుదేరివుంటే అప్పుడే వెంటాడుతూ వెళ్ళాలి. కాబట్టి 12 గంటలకు దేవరాజ్ తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఆమె వుండదు. ఇంట్లో ఆమె లేకపోవడం చూసి తండ్రీకొడుకులు ఏం చేశారు? వాళ్ళకేదో అనుమానం పీడించి దేవరాజ్ కాకపోయినా, రావ్ ఈ ఉదయం మీకు ఆమె గురించి చెప్పి వుండాలి. చెప్పాడా?"

"లేదు."

"కాబట్టి 11 గంటలకు ఆమె నరేంద్రను వెంటాడుతూ వెళ్ళలేదు. 12 గంటలకు భర్త వచ్చినప్పుడు ఇంట్లోనే వుంది. ఆల్‌రైట్, నరేంద్ర హోటల్‌లో జాన్ కళ్ళుగప్పి మాయమయ్యాడు. జాన్ తిరిగి రావ్ ఇంటికొచ్చేశారు—ఎన్ని గంటలకి?"

"సుమారు 12:30 కు."

"పన్నెండు గంటలకు దేవరాజ్ ఇంటి కొచ్చాడు.

అప్పుడు సరస్వతి భర్తకు నరేంద్ర గురించి చెప్పి, అతని ఆచూకీ తెలుసుకుని చంపడానికి బయలుదేరిందనుకుందాం. నిఘావున్న జాన్ కళ్లుగప్పి ఆమె ఇంటినుంచి వెళ్ళగలదా?"

"లేదు. నేను నరేంద్రకోసం జాగ్రత్తగా కనిపెట్టి వున్నాను—ముందు దారి, వెనుక దారి కూడా."

"మీరు 12:30 నుంచి ఉదయం అయిదు గంటల వరకు అక్కడే వున్నారు. ఆ మధ్య సమయంలో సరస్వతి ఇంట్లోంచి వెళ్ళడంగానీ, నరేంద్ర ఇంట్లోకి రావడం గానీ చూడలేదు. అంతేనా?"

"అవును?"

"దట్సాల్! విషయం స్పష్టమవుతోనేవుంది — సరస్వతి రాత్రి ఏ సమయంలోనూ ఇంట్లోంచి బయటకెళ్ళలేదు."

"మరి-ఆమె చెప్పులు బురదలో తడిశాయి, ఆమె చీర నలిగివుంది, ఆమె చేతులు—"

లాల్ మాటలకు కృష్ణన్ అడ్డు తగిలాడు, "చెప్పులకు బురద ఇంట్లోనే అంటివుండవచ్చు. చీర నలిగిందంటే గోడ మాకిందని అర్థం కాదు. దానికి మరో కారణం వూహించండి. అవన్నీ కాకతాళీయంగానే జరిగాయి. పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టు ప్రకారం తెల్లవారుఝామున 4:00-5.00గంటలమధ్య హత్య జరిగిందని తెలుస్తోంది. ఆ సమయంలో మిస్టర్ జాన్ సరస్వతికి బలమైన ఎలిబీ ఇస్తారు. కదూ జాన్?"

జాన్ అన్నాడు, "లాల్, ఆధారాల విషయం అలా వుంచి, ఈ హత్య సరస్వతి యెందుకు చేయాల్లో అర్థం గావడంలేదు."

"హత్యకు మోటివ్ అద్దంలా స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది."

"మోటివ్!" అన్నాడు జాన్. "వెల్, లాల్! నరేంద్ర బ్లాక్ మెయిల్ వ్యవహారంలో ఒక మధ్యవర్తి పాత్ర వుంది కదూ?"

"అవును. నరేంద్ర దేవరాజ్ నుంచి ప్రత్యక్షంగా డబ్బు తీసుకోలేదు. అతను తెరచాటున వుండి మధ్యవర్తిని పంపాడు."

"అవును! ఆ మధ్యవర్తి యెవరు? అతనికి మోటివ్ వుందా?" జాన్ అన్నాడు.

"లేదు. వుంటే. అతను హంతకుడవుతాడు. కానీ, హత్యాస్థలంలో ఆధారాలు స్త్రీని సూచిస్తున్నాయి" అన్నాడు లాల్.

"ఆ మధ్యవర్తి స్త్రీ యెందుక్కూడదు?"

"అవును, యెందుక్కూడదు? అయితే ఆ స్త్రీ యెవరు?" అడిగాడు కృష్ణన్.

జాన్ నవ్వాడు: "ఇంకెవరు! వూహించండి! దేవరాజ్ స్నేహితురాలనుకుంటున్న గ్రీన్ ఫియట్ యువతి!"

"అంటే ఆమె అతని స్నేహితురాలు కాదా?"

"ఆమె స్నేహితురాలని దేవరాజ్ చెప్పలేదు. అతను బ్లాక్ మెయిల్లో ఇరుక్కున్నాడన్న విషయం కూడా ఒప్పుకోవడంలేదు. తండ్రి రహస్యం బయట పడుతుందని అతని భయం. అతనికి లిఫ్ట్ యిచ్చిన స్త్రీ గురించి చెప్పక పోవడానిక్కూడా ఇదే కారణం. ఆమె హత్యలో ఇరుక్కుంటుందనికాదు—అతని భయం ఆమె తండ్రి రహస్యాలు వెల్లడి చేస్తుందని!"

"మిస్టర్ జాన్, మీ లాజిక్ వివరంగా చెప్పండి."

జాన్ అన్నాడు: "బ్లాక్ మెయిలర్ బెదిరింపు వాస్తవమని దేవరాజ్ నమ్మి డబ్బు చెల్లించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఈ వ్యవహారం తండ్రికి తెలిస్తే అతను ఇంట్లో అవమానం భరించలేక ఏ అఘాయిత్యమైనా చేసుకోవచ్చు. కాబట్టి డబ్బు రహస్యంగా చెల్లించాలి. అదెలా సాధ్యమవుతుంది? తండ్రికి తెలియకుండా అంతడబ్బు తీస్తే దానికి సంజాయిషీ ఏం చెప్తాడు? అలాగే బయట యెక్కడ ప్రయత్నించినా దానికి కారణం కావాలి. ఏదో కారణం చెప్పి తెచ్చినా తిరిగి చెల్లించవలసివస్తే యెక్కడనుంచి వస్తుంది? ఆఫీసులో తప్పుడు లెక్కలు సృష్టించగలడా? లేక చెక్కుమీద తండ్రి సంతకం ఫోర్జ్ చెయ్యగలడా?

"దేవరాజ్ కు యేమీ తోచక పరిస్థితి వివరించి బ్లాక్ మెయిలర్ కు తన అశక్తతను తెలియజేశాడు. బ్లాక్ మెయిలర్ పాపం స్వంత తమ్ముడు కాబట్టి, దేవరాజ్ పట్ల ఉదారవైఖరి ప్రదర్శించి—డబ్బు చెల్లించే మార్గం ఆలోచిస్తానని మాటిచ్చాడు.

"ఇచ్చిన మాట ప్రకారం నరేంద్ర ఓ పథకం ఆలోచించాడు. అదే ఈ ఫేక్ కిడ్నాప్. దీనివల్ల యెలాంటి సమస్యలుండవు. దేవరాజ్ ను దొంగలెత్తుకుపోయి డబ్బు లాక్కున్నారని చక్కటి సంజాయిషీ చెప్పుకోవచ్చు.

"ఈ పథకం దేవరాజ్ ఒప్పుకున్నాడు. అయితే అందుకు బ్యాంకునుండి డబ్బు డ్రా చేసే వీలు కలగాలి. నరేంద్ర ప్రతిరోజూ ఫోన్ చేసి ఆ వీలుకోసం అడుగుతూనే వున్నాడు. ఆ వీలు నిన్న వుదయం కల్గింది.

"అనుకున్నవిధంగానే అంతా జరిగిపోయింది. దేవరాజ్ డబ్బుతోసహా ఆ యువతితో అదృశ్యమయ్యాడు. ఆ

యువతి నరేంద్ర లవర్ కావచ్చు. ఆమెతో దేవరాజ్ రాత్రివరకు వుండే అవసరం లేదు. ఆ యువతి డబ్బు తీసుకొని అతన్ని యెక్కడో డ్రాప్ చేసి వెళ్ళిపోయింది. కాని వెంటనే తిరిగి రావడానికి దేవరాజ్ భయపడ్డాడు. పోలీసుల ప్రశ్నలగురించీ, తను చెప్పబోయే అబద్ధాల గురించీ అతనికి లోలోన బెరుగ్గానే వుంది. ఆ రోజంతా అతను ఏ హోటల్ లోనో గడిపి, రాత్రి ధైర్యంచేసి ఇంటికొచ్చేశాడు."

"ఆ తర్వాత?"

"నరేంద్ర ఈ బ్లాక్ మెయిల్ కోసం కాచిగూడలో ఒక ఇల్లు తీసుకున్నాడు. కాని ఆమె నా ప్రాంతాల రాకుండా జాగ్రత్త తీసుకున్నాడు. అతనే ఆమె ఇంటి కెళ్తూ వుండాలి. ఆ ఇంట్లో ఆమె స్వతంత్రురాలు. ఆమె వంటరిగా వుండాలి. ఆమెకో కారు వుండంటే ధనికు రాలై కూడా వుండాలి....అయితే ఆమెకు కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలున్నాయి."

"ఏమిటవి?"

"రకరకాల ఫీట్లు చేసే లక్షణాలు .... ఆ యువతి డబ్బు తెచ్చాక నరేంద్ర కలుసుకున్నాడు. ఆ డబ్బు ఆమెకు సమర్పించడానికే ననుకుంటాను. ఆ రాత్రి వరకు వాళ్ళిద్దరిమధ్య సంబంధాలు బాగానే వున్నాయి. కానీ, రాత్రి పదకొండు గంటలకు నరేంద్రను ఇంటినుండి నేను వెంటాడినప్పుడు; అతను నా కన్నుకప్పి తన లవర్ ని కలుసుకున్నాడు. అప్పుడతను షాలిమార్ హోటల్ కెళ్ళాడు. అక్కడ తనేమీ తిన్లేదు. ఆ యువతి ఇంటి కెళ్ళి విస్కీ చేపకూర తిన్నాడు. ఆ రాత్రి ఆమెతోనే వుండిపోయాడు.

"ఆదే రాత్రి యిద్దరి వ్యవహారం బెడిసికొట్టింది. పరిస్థితి విషమించి ఆమె అతన్ని చంపెయ్యాలని నిశ్చయించుకుంది. తెల్లవారుఝామున కత్తితో పొడిచి చంపేసింది."

"ఆ తర్వాత?"

"శవాన్ని అక్కడినుంచి మాయం చెయ్యాలి. అందుకు నరేంద్ర అద్దెకు తీసుకున్న ఇల్లు యెన్నుకుంది. శవాన్ని కార్లో వేసుకొని బయలుదేరింది. ఇంటిముందుగాక, వెనుక వీధిలో కారు దిగి, చెట్టుకొమ్మద్వారా గోడమీదికి పెరటి తలుపు తెరచింది. కార్లోంచి శవాన్ని తీసి మోసుకెళ్ళింది. శవం జేబులోంచి తాళాలు తీసి, ఇంటిముందు తలుపు తెరిచింది. శవాన్ని తీసికెళ్ళి బెడ్‌రూంలో మంచంమీద పడేసింది. యెక్కడా వేలిముద్రలు పడకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంది.

"ఆ తర్వాత బయటకొచ్చి, పెరటి తలుపు లోపలినుంచి గడియపెట్టి, చెట్టెక్కి—గోడమీదికి—కారెక్కి వెళ్ళిపోయింది."

"హత్య నరేంద్ర యింట్లోనే ఎందుకు జరక్కూడదు?" లాల్ అన్నాడు.

"నరేంద్ర ఇంట్లో జరిగివుంటే—అక్కడతని పాదరక్షలుండాలి, రక్తం వుండాలి, అన్నిటికీ మించి అతను తిని తాగిన పదార్థాలూ, గ్లాసులూ, ప్లేట్లూ వంటి సామగ్రీ వుండాలి. ఇవేవీ అక్కడ లేవు. హంతకురాలు వీటన్నిటినీ మాయంచేసి, హత్య అక్కడ జరగలేదని సూచించడంలో అర్థం కన్పించడంలేదు."

"అయితే ఆ స్త్రీ ఎవరో తెలుసుకుంటాం?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

జాన్ కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వుండి అన్నాడు:

"ఆ స్త్రీకి కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలున్నాయని చెప్పాను. రాత్రి ఆమె గోడ మీకిందంటే చీరలో వచ్చి వుండదు. మినీస్కర్ట్‌లో రావాలి, లేదా జీన్స్‌లో రావాలి. జీన్స్‌లో వుండేందుకు ఎక్కువ అవకాశం వుంది. జీన్స్ లేక బెల్‌బాటమ్స్—వీటిలో కదలికలు సులువుగా వుంటాయి.

"ఆ తర్వాత ఆమె 12 అడుగుల ఎత్తుకెగిరి కొమ్మ నందుకుంది. సామాన్య స్త్రీకి అది అసాధ్యం. ఆమెకు ఇతర విద్యల్లో ప్రవేశముండాలి. అంటే సర్కస్ ఆర్టిస్టు అయివుండాలి, లేదా బాస్కెట్‌బాల్ ఛాంపియన్ అయి వుండాలి—లేదా—ఈ రెండూగాక డాన్సర్ అయి వుండాలి!"

"డాన్సరా?"

"అవును! డాన్సర్! సర్కస్ ఆర్టిస్టు గుడారం వదిలి ఈ సిటీలో స్వేచ్ఛగా వుండేందుకు వీల్లేదు! పైగా ఆమెకు కారు వుంది. క్రీడారంగంలో ఆమె ఆరితేరివుంటే ఇలాటి చట్టవ్యతిరేక కార్యాలకి పాల్పడే అవసరం లేదు. అంతేగాక ఆమె క్రీడాకారిణి అయివుంటే, కాలేజిలో చదువుతున్న నరేంద్రకు క్లాస్‌మేట్ అయి వుండాలి. కానీ, ఒక విద్యార్థిని ఒంటరిగా వుంటూ—కారు, ఇతర భోగ విలాసాలతో గడపడానికి వీల్లేదు! ఆమె స్వతంత్రురాలు. ఆమె అందచందాలు, భోగవిలాసాలు, అంగవిన్యాసాల్నిబట్టి చూస్తే నర్తకితప్ప మరేమీ కాదు!"

"ఎలాటి నర్తకి?"

"కేబరే ఆర్టిస్టు. దురభ్యాసాలకు అలవడ్డ నరేంద్ర ఒక కేబరే డాన్సర్‌తో స్నేహం చెయ్యడంలో ఆశ్చర్యం

లేదు!"

"ఆ కేబరే డాన్సర్ ఎవరు?"

జాన్ అలసిపోయి అసహనంగా అన్నాడు. "ఆమెకు గ్రీన్ ఫియట్ వుంది. సిటీలో హోటల్స్ని అన్నిటినీ చెక్ చేస్తే గ్రీన్ ఫియట్ వున్న డాన్సర్ యెవరో తెలుస్తుంది.

"రైట్! గుడ్ అయిడియా! ఇన్స్పెక్టర్, నరేంద్ర షాలిమార్ హోటల్లో నన్ను తికమక పెట్టి వెనుక దారి గుండా తప్పించుకున్నాడంటే, అక్కడి స్టాఫ్తో అతనికి చనువుండాలి. ఆ చనువు ఆ డాన్సర్ వల్లనే ఏర్పడాలి! మీరు వెంటనే అక్కడికెళ్ళి నా అనుమానం సరైందో కాదో తెలుసుకోండి!"

10

చీకటిపడుతోండగా కృష్ణన్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది:

"హల్లో, జాన్! మీ అనుమానం నిజమైంది! షాలిమార్ హోటల్లో నలుగురు డాన్సర్లున్నారు. అందులో మిస్. షబ్నమ్కు గ్రీన్ ఫియట్ యిచ్చారు. ఆమె పంజగుట్టలో ఒక యింట్లో వుంటోంది. ఈ రాత్రి పదకొండు గంటలకు ఆమె ప్రోగ్రాం వుంది...."

"ఓ.. కే! మీరు వెంటనే మీ కార్లో బయలుదేరి మా ఆఫీసుకు రండి. ఇంటికెళ్ళి ఆమెని అరెస్టు చేద్దాం," రిసీవర్ పెట్టేశాడు జాన్.

"సక్సెస్?" లాల్ అడిగాడు.

"ఈ కేసు యిప్పుడు సక్సెసయింది!"

"యూ ఆర్ మార్వలెస్, పార్ట్నర్."

జాన్ నవ్వి బయటకు నడిచాడు.

ఇద్దరూ ఆఫీసు మూసి, చకచక క్రిందికి వచ్చి, పేవ్మెంట్ మీద నిలబడ్డారు. అప్పటికి పూర్తిగా చీకటి

పడింది. పది నిమిషాల తర్వాత పోలీసుకారు వచ్చి పక్కన ఆగింది.

"కమాన్, ఫ్రెండ్స్! గెటిన్!" కృష్ణన్ డోరు తెరిచి అరిచాడు.

డిటెక్టివ్‌లు కారెక్కారు. డ్రైవర్ స్టార్టుచేసి పోనిచ్చాడు. కారు వేగానికి ట్రాఫిక్ అంతరాయం కలిగిస్తోంది. నిపుణుడైన డ్రైవర్ ఎంతో చాకచక్యంగా పదినిమిషాల్లో పంజగుట్ట చేరవేశాడు.

షబ్నమ్ ఇంటి వీధిలో ప్రకాశవంతంగా లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. వీధిలో అక్కడక్కడ జనం వున్నారు.

ఇల్లు ఇంకా వందడుగుల దూరం వుందనగా గేట్లోంచి ఒక కారు రోడ్డెక్కింది—లైట్లు వెలుగులో తళ తళలాడుతున్న గ్రీన్ ఫియట్. డ్రైవింగ్ సీట్లో ఒక స్త్రీ వుంది.

ఆ కారు ఇటు తిరగబోతూ, పోలీసుకారును చూసి అటు తిరిగి హఠాత్తుగా దూసుకెళ్ళింది.

కృష్ణన్‌తోపాటు డిటెక్టివ్‌లు ఉలిక్కిపడ్డారు.

"ఆమె వెళ్ళిపోతోంది! డ్రైవర్ డ్రైవ్ ఫాస్ట్!" అర్చాడు కృష్ణన్.

సైరన్ శబ్దం విని జనం హడావుడిగా బయటికొచ్చారు. కానీ కారు వేగం చూసి దూరంగా తప్పుకున్నారు. కారు మెయిన్‌రోడ్డు ఎక్కేటప్పటికి గ్రీన్ ఫియట్ రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో వుంది.

"డ్రైవర్! దాన్ని ఓవర్‌టేక్ చెయ్యాలి!" కృష్ణన్ అర్చాడు ముందు సీటుమీదకు వంగి.

ఫియట్ క్షణక్షణానికీ వేగం పెరిగిపోతూ రాకెట్‌లా దూసుకుపోతోంది. ఎదురొచ్చే వాహనాలు ప్రక్కకు

తప్పుకోని చిన్న చిన్న ప్రమాదాలకు గురవుతున్నాయి.

హఠాత్తుగా రోడ్డుమీద కలకలం బయలుదేరింది. షాపులు, హోటళ్ళనుంచి జనం పరిగెత్తి రాసాగారు. పందెం వేసుకున్న రెండు కార్లను చోద్యంగా తిలకిస్తూ త్రొక్కిసలాటలో చాలామంది గాయపడ్డారు.

పోలీస్ డ్రైవర్, కృష్ణన్ ప్రేరణతో కారు గాల్లో ఎగిరేలా తోలుతున్నాడు. కిలోమీటర్ దూరం వెంటాడాక హఠాత్తుగా బ్రేకు వేయడంతో, ముగ్గురూ ఎగిరి ముందు సీటుకి గుద్దుకున్నారు.

ఎదురుగా వెళ్తోన్న గ్రీన్ ఫియట్ అదుపు తప్పి, విసురుగా వెళ్ళి పేవ్‌మెంట్ ఎక్కి, ఎలక్ట్రిక్ పోల్‌ని గుద్దుకొని మూడు పల్టీలు కొట్టడంతో, భగ్గుమని మంటలు లేచి క్షణాల్లో నిప్పంటుకుంది.

కార్లోవున్న షబ్నమ్‌కు తప్పించుకునే అవకాశం చిక్కలేదు. మంటల్లో నల్లగా మాడి, మాంసపు ముద్దగా మారిపోయింది....

§ § §

ఆ రాత్రి డిటెక్టివ్‌లు డాన్సర్ షబ్నమ్ యింటిని సోదా చేశారు. అక్కడ బ్రీఫ్‌కేసులో పాతికవేల రూపాయల రొక్కం, నరేంద్ర బూట్లు, బురద అంటిన జీన్స్ లభించాయి.

కిచెన్‌లో లభించిన రెండు కత్తుల్ని కృష్ణన్ రక్త పరీక్షల నిమిత్తం ఫోరెన్సిక్ లాబ్ పరం చేశాడు.

—ఐపోయింది—